HALKIN SESİ

21 ARALIK
1976
250 Kuruş
88

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK İSTEĞİ YENİ ÇARLARIN FÜZE VE TANKLARINDAN DAHA GÜÇLÜDÜR

Can Güvenliği İçin Üniversitelerin Kapatılması Çözüm Yolu Değil

ZONGULDAK

"TOPRAK" OYUNUNU SABOTE ETMEYE KALKAN REVİZYONİSTLERİ HALK PROTESTO ETTİ

DAST'ın Zonguldak'ta oynamış olduğu "Toprak" oyunu "Ne Amerika Ne Rusya Ne de Ağalık" diyen Pazarcık köylülerinin mücadelesini yurtsever işçi, köylü, aydın halkımıza sergilemektedir.

Yoksul köylülerin, işçilerin mücadelesini desteklemeden gerçek bir demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinden söz edilebilir mi?

Oyun başından beri halkın büyük ilgisini çekmişti. Biletler ikigün önceden bitmişti. Bu arada revizyonist bir grup ('İşçi davası' dergisine bağlı olan) oyunu sabote etmeye çalıştı.

Devrimci sloganların atılmasına revizyonistler küfürle cevap verince halk da onları yuhaladı. Oyuncu arkadaşlardan biri, "Milli bağımsızlığımızın düşmanı faşistler ve revizyonistlerdir. Bu meseleyi tartışmak isteyenler varsa, oyundan sonra kalsınlar tartışalım"dedi. Arkadaşın konuşmasından sonra halkın revizyonistlere karşı tepkisi daha da arttı. Revizyonistler kaçmak zorunda kaldılar. Birgün sonra TÖB-DER lokalinde oyuncu arkadaşlara saldırmaya çalıştılar. Onların amacı devrimci bir oyunu Zonguldak'ta oynatmamak ve devrimci fikirlerin yayılmasını engellemekti. Fakat bu gayelerine ulaşamadılar. Bugün onlar Zonguldak'ta halkın karşısına "İşçi Davası" maskesiyle çıkıyorlar, ama onlar işçinin davasını değil, sosyal-emperyalizmin davasını savunuyorlar.

Bir Grup Devrimci

DOĞANŞEHİR

500 ÖĞRENCİ VELİSİ FAŞİST BASKILARI PROTESTO EDİYORLAR

500 Doğanşehir lisesi öğrenci velisi iki süper devleti, faşist MC'yi ve çocukları üzerinde yoğunlaşan baskıları protesto eden bir bildiriye imza koymuşlardır. Bildirinin sonunda şöyle denilmektedir: Faşist lise yöneticileri yurtseverleri gerekçesiz olarak dövmekte ve okuldan atmaktadır. Polis ise yöneticilerin gösterdiği öğrencileri gerekçesiz olarak tutuklamakta ve işkence etmektedir. Yeni lise binası hazır olduğu halde ve eski binada öğrenciler çok sıkışık durumda olmalarına rağmen mü-dür yeni binaya taşınılmasına izin vermemektedir. Bu durumu şiddetle protesto eder ilgililere duyururuz.

Doğanşehir Lisesi Öğrencilerinin Velileri (500 imza)

MUĞLA

BAĞIMSIZ ORMAN-İŞ SENDİKASI ELDE ETTİĞİMİZ ZAMMIN TAMAMINI KESTİ

Biz Köyceğiz'in Akköprü bölgesinde yol ve inşaat işlerinde çalışan genel merkezi Zonguldak'ta olan Muğla Bağımsız Orman-İş Sendikasının üyeleriyiz.

Mayıs 1976 tarihinde sendikaya üye olduk. Toplu sözleşmeyle elde edilen zammın yüzde ellisinin sendikaya kesilmesi gerekirken, bizden yüzde yüzünü kestiler. Ayrıca 25'er lira da para aldılar.

Sendika bizim haklarımızı koruyacağı yerde kazandığımız haklarımızı gaspedi - yor.

30 Ekim 1976 tarihinde iş yerimizin değiştiği, 3 Kasım 1976 tarihinde işin bittiği Akköprü Orman Bölge Şefi tarafından bizlere duyuruldu. Bazı arkadaşlarımıza giriş kağıtları imzalattırıldıktan sonra tekrar girişleri yapıldı. Bu arkadaşlarımızı yıllık haklarından yararlandırmamak için önce işten atıp sonra tekrar işe aldılar.

Kahrolsun Sendika Ağaları!

Kahrolsun emperyalizm ve sosyal-emperyalizm!

Orman İşçisi Halil Aydın

PAZARCIK

SAZLIHÜYÜK KÖYLÜLERİNİN TOPRAK MÜCADELESİ

Bizler Pazarcık'ın Sazlıhüyük köyünde oturan yoksul ve topraksız köylüleriz. Bir süre önce köyümüz mevkiinde bulunan ve hazineye ait olan bir miktar araziyi işgal ettik. Mehmet Demir bu araziyi köylülerin elinden almaya çalıştı. Tuttuğu birkaç yalancı şahit ile kaymakamlıktan sahte bir karar çıkarttı. Başçavuş Fikret Özdemir ile birlikte köye geldiler. Başçavuş "Bu kaçıncı sizin yaptığınız, niye adamın tapulu yerini ektiniz, ben sizi hapse attırayım da görün" dedi ve küfür etti. Sonra tefeci ve vurguncu Mehmet Demir'e "sen iki üç kiralık adam tut, 50-60 dönüm arazi ver bunları kurşunlat, o zaman bunlar evlerini de bırakıp kaçarlar" dedi. Bu olay bize jandarmanın kime hizmet ettiğini bir kere daha gösterdi.

Daha sonra halk düşmanı başçavuş kendi istediği gibi zabıt tuttu. Biz imzalamayacağımızı söylediğimizde, "mühim değil ben yazayım da siz imzalamayın, sizi hapse attırayım da görün" dedi.

Bir devrimci arkadaşımızı "zabıtaya karşı geldi" diyerek zorla arabaya bindirerek Narlı karakoluna götürdü. Yolda giderken "Yıkılsın Ağalık Toprak-lar Köylünün" sloganlarını görünce, "bak şu komünistlere duvara yazmakla ağalığı yıkacaklarını zannediyorlar" dedi.

Karakola götürülen arkadaş üç gün yemek verilmeden nezarethanede tutulmuştur. Yemek getiren köylülere hakarette bulunulmuş ve arkadaşın mahkemeye çıkması da engellenmiştir. Üç gün sonra köylülerin direnmesi üzerine arkadaşımızı mahkemeye çıkardılar. Zabıtaya karşı geldi bahanesiyle tevkif edilerek, Pazarcık cezaevine götürüldü. Köylüler kefaletle arkadaşın serbest bırakılarak mahkemesinin devam etmesini sağladılar.

Bu yaşadığımız olaylar bizlere toprak ağalığının ve onların iktidarının yıkılmadan yoksul köylülerin toprağa kavuşamayacağını gösteriyor. Biz Sazlıhüyük köylüleri milli bağımsızlığımıza yönelen sal-dırı ve tehditlere karşı mücadele edeceğiz. İki süper devletin hegemonyacı emellerini halkımızın devrimci mücadelesi ile yıkacağımıza inanıyoruz.

Sazlıhüyük Köyünden Devrimciler

FRANSA

RUS UŞAĞI MEHMET ERTÜRK TEŞHİR EDİLDİ

DİSK'in başına çöreklenmiş bulunan Rus uşağı sendika ağalarından Mehmet Ertürk, 5 Aralık 1976 günü Paris'te, yönetiminde revizyonistlerin bulunduğu Fransız Genel-İş Konfederasyonu (CGT) tarafından düzenlenen bir toplantıda konuştu. Mehmet Ertürk bilinen revizyonist safsataların yanında DGM'lere karşı işçi sınıfımızın ve halkın mücadelesini kendilerine maletmeye çalıştı. Onların işçi sınıfının yükselen mücadelesini ta başından itibaren bastırmaya çalıştıklarını bilen devrimciler Mehmet Ertürk'ü teşhir ettiler. Söz alan arkadaşımız, iki süper devletin ülkemizüzerindeki hegemonya çatışmalarını açıkladı ve Rus sosyal-emperyalizminin bugün daha tehlikeli bir emperyalist devlet olduğunu vurguladı. Bu konuşma üzerine Mehmet Ertürk, bunu "Maocu"ların savunduğunu söyleyerek tartışmak istemediğini açıkladı.

Mehmet Ertürk'ün yanında, eskiden Fransa'da bulunan ve Fransız revizyonist partisi tarafından yetiştirilen ve bir sosyal-emperyalist uşağı olarak Türkiye'ye dönen Nejat isminde biri de vardı. Biz toplantının sonunda Halkın Sesi sattık. Dergi, olağanüstü bir ilgi gördü.

Paris'ten Proleter Devrimciler

HATAY

SAĞLIK OKULU ÖĞRENCİLERİNİN MÜCADELESİ

Biz Hatay Sağlık Okulu öğrencileriyiz. Okula geldiğimizde devrimci bir öğretmenimizin sürüldüğünü öğrendik. Bütün okul buna tepki gösterdi, derslere girmedik, okulun yemeğini yemedik. Okul idaresinde bulunan MHP'li Coşkun Soylu, Filiz Soylu ve devrimci öğretmenin yerine gelen Sıtkı Karcı'dan başka bu duruma sevinen yoktu. Sıtkı Karcı bize "üzüntünüz geçsin diye sizi tiyatroya götüreceğim" dedi. "Hayırsız Evlat" isimli bir oyuna gittik. Sıtkı Karcı, "iyi izleyin, yazılıda soracağım" dedi. Oyun anti-komünist propagandanın yapıldığı, devrimcilere karşı iftiraların anlatıldığı bir oyundu. Biz oyunu yuhalayıp,"Katil Türkeş" sloganını attık. Kandırılmış bir kaç kişi dışında kimse oyunu alkışlamadı. Tiyatro çıkışında MHP'li gençler üzerimize yürüdüler. Okula geldik.

Oyunu alkışlamadıkları için kantinde görev yapan iki arkadaş işten çıkarıldı, yerine oyunu alkışlayan iki kişi alındı. Biz aramızda imza toplayıp Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına gönder-dik. Üzerimizdeki baskılar daha da arttı. Bir arkadaşımız kütüphane memuru tarafından dövüldü. Okulda sadece Tercüman ve Hergün gibi gazetelerin okunmasına izin veriliyordu. Biz müdür yardımcısı ile görüşüp, madem Halkın Sesi okunmuyor, o zaman diğer faşist gazeteler de okunmayacak dedik. Şimdi Halkın Sesi okuyoruz. Ama Sağlık Okulu adeta Ülkü Ocakları'na döndü. Türk soyunun Bozkurt'tan geldiğini söyleyip, faşist marşlar öğretiyorlar. Okulda hakkımız olan eşyaları vermiyorlar.

Biz öğretmenlerimizin arkasında - yız, haklarımızı aramak için mücadele ediyoruz. Birlik ve beraberlik olunca Türkiye'de Milli Demokratik Devrimin gerçekleşeceğini biliyoruz.

Hatay Sağlık Okulu Öğrencileri

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ: Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Leyla Cümbüş. / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL. / YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK. 1103 Karaköy-İSTANBUL. / BASKI:Daily News Web Ofset. / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL., altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL. / İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 200 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA. / ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş./

Can güvenliğini sağlamanın biricik yolu gençlik kitlelerinin aktif mücadelesidir. Çünkü saldırılar ancak faşist bozkurtun dişi sökülerek önlenebilir. Bunu yapabilecek biricik güç ise gençlik kitlelerinin gücüdür.

Yurtsever ve demokrat üniversite yöneticileri ve öğretim üyeleri ancak mücadele eden gençlik kitleleri ile sıkıca birleşerek can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmasına katkıda bulunabilirler.

Can Güvenliği İçin Üniversitelerin Kapatılması Çözüm Yolu Değil

Faşist komandoların saldırıları karşısında üniversite ve yüksek okulların kapatılması yoluna gittikçe daha çok başvurulmaktadır. İstanbul Üniversitesi öğrenimine uzun bir süre ara vermiştir. Ankara Üniversitesi ile çeşitli şehirlerdeki bir çok üniversite ve yüksek okul ise halen kapalı bulunmaktadır. Kapatma kararı veren üniversite yönetici organları, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün ortadan kalktığını, polisin faşist komandolarla birlikte hareket ettiğini vurgulamakta ve hükümeti protesto etmektedirler.

Gerçekten yüksek öğrenim gençliğine yönelen faşist komando saldırıları yoğun bir şekilde sürdürülmektedir. Bir çok fakülte ve yüksek okul faşist işgal altındadır, işgal altında olmayanlar ise sürekli olarak faşistlerin saldırısına uğramaktadır. Bu duruma son vermenin, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın yolu nedir? Bu, üniversite ve yüksek okulların kapatılması olamaz. Çünkü okullar kapatılınca öğrenim özgürlüğü, kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Bu tedbir, öğrenimini sürdürmek isteyen yüzbinlerce gencin ihtiyaç ve taleplerine aykırıdır.

Daha da önemlisi üniversite ve yüksek okulların kapatılması faşist saldırganlara ve MC iktidarına karşı mücadelenin bir yolu değildir. MC iktidarı halkın yükselen mücadelesini bastırmak için polis kuvvetleri ile birlikte faşist komandoların teröründen medet ummaktadır. MC iktidarı, karşısında gittikçe birleşen ve daha kararlı olarak mücadeleye atılan bir gençlik görmek istemiyor. MC iktidarı, okulların faşist komandoların tam hakimiyetinde olmasını istemekte ve gençliği kendine boyun eğen bir sürü haline getirmeyi amaçlamaktadır. Okulların kapatılması, faşist komando saldırılarına karşı mücadeleyi yürütecek esas güç olan gençlik kitlelerinin dağıtılması ve etkisiz hale getirilmesinden başka bir işe yaramayacaktır. İşte bu yüzden okulların kapatılması, faşist saldırganların cesaretini kırmak bir yana, amaçlarına ulaştıklarını düşünmelerine yol açmakta ve onları daha da cesaretlendirmektedir.

Faşist komandolara ve MC iktidarına karşı nasıl mücadele edileceğini bizzat gençlik kitleleri göstermektedir. Bu senenin başından beri bütün üniversitelerde gençlik, faşist işgalleri kırmak için yoğun bir mücadele yürütmektedir. Bu mücadele Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi, Ziraat Fakültesi, Gazi Eğitim Enstitüsü gibi bir kısım fakülte ve yüksek okulda belirli başarılar kazanmıştır. İstanbul Üniversitesi ve daha birçok okulda ise faşistler gittikçe tecrit olmaktadır. Üniversite ve yüksek okulların kapatılması gençlik kitlesinin aktif mücadelesini sekteye uğratmakta, can güvenliğinin düşmanlarına güç toplama fırsatı vermektedir.

Can güvenliğini sağlamanın biricik yolu gençlik kitlelerinin aktif mücadelesidir. Çünkü saldırılar ancak faşist bozkurtun dişi sökülerek önlenebilir. Bunu yapabilecek biricik güç ise gençlik kitlelerinin gücüdür.

Yurtsever ve demokrat üniversite yöneticileri ve öğretim üyeleri ancak mücadele eden gençlik kitleleri ile sıkıca birleşerek can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün sağlanmasına katkıda bulunabilirler. Öğretim üyeleri, analar, babalar ve gençlik kitlesinin birliğinden doğacak güç polis desteğindeki bir avuç faşist komandoyu daha da tecrit edecek ve MC iktidarının saldırılarını boşa çıkaracaktır.

Üniversite ve yüksek okulların kapatılması CHP tarafından desteklenmekte ve teşvik edilmektedir. CHP, MC iktidarının üniversiteleri yönetemez duruma düşmesinden yararlanarak seçim için güç toplamayı amaçlamaktadır. Geniş gençlik yığınlarının talep ve ihtiyaçlarını seçim hesaplarına kurban eden bu tutum halkımızın menfaatlerine aykırıdır. Çünkü bu, gençliğin mücadelesini söndürmeye hizmet eden ve sonuç olarak faşistlerin güç toplamasına yol açan bir siyasettir.

Revizyonistler ise başından beri üniversitelerin kapatılmasını istemektedirler. Nitekim son olarak DİSK' in başındaki sosyal-emperyalist uşağı sendika ağalarının besleme derneği İGD, bir bildiri yayınlayarak İstanbul Üniversitesinin yeniden açılmasına karşı çıkmıştır. Revizyonistlerin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği diye bir meseleleri yoktur. Aksine onlar halkımızın ve gençliğin can düşmanlarıdır. Gençliğin iki süper devlete ve özellikle kendi efendileri olan Rus yeni Çarlarına karşı yükselen mücadelesini bastırabilmek için okulların kapatılmasını istemektedirler. Revizyonistler de faşistler gibi, kitleleri sürü olarak güdebileceklerini sandıkları kendi sosyal-faşist düzenlerini hayal etmektedirler.

Gençlik kitleleri, ne faşist teröre boyun eğecek, ne de revizyonistlerin arkasından gidecektir. İki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı birleşen gençliğimiz halkın saflarında kararlılıkla mücadele edecektir. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünü sağlamanın biricik yolu da budur.

Erzincan' da halka yapılan zulüm ve işkencenin hesabı sorulacaktır!

Erzincan'ın Çayırlı ilçesinde faşist komandolar tarafından öldürülen Zeynel ve Rıza Akdemir adlarındaki iki devrimcinin cenaze töreni sırasında jandarma ve polis halka saldırmış ve gözaltına aldığı devrimcilere işkence yapmıştır.

Olaylar şu şekilde gelişmiştir: 9 Kasım 1976 günü Ülkü Ocaklı faşistler, gece geç saatlerde yurtseverlerin işlettiği ve genellikle ileri ci halkın oturduğu bir kahveye gelerek, kağıt oynama bahanesiyle etrafı kontrol etmiş ve daha sonra çıkıp gitmişlerdir. Aradan 15 dakika geçmeden polis sözü edilen kahveyi basmış ve içerde bulunanları tepeden tırnağa aramıştır. Aramadan sonra kahveyi kapatıp evlerine giden ocakçı ve garsonlar, karanlık ve dar sokakta pusuya yatan faşistlerin saldırısına uğramışlardır. Faşistler yurtseverlere satır, kama ve bıçaklarla saldırmışlar, daha sonra hepsinin öldüğünü sanarak kaçmışlardır. Zeynel Akdemir hemen olay yerinde ölmüştür. Yaralılardan ağır olan Rıza Akdemir ve 6 yaşındaki çırak çocuk yerlerinden kalkamamış, ancak diğer garson bağırsaklarını tutarak sürünmüş ve en yakındaki eve haber verebilmiştir. Dışarı çıkan ev sakinleri yaralıları hemen Erzincan Devlet Hastanesine kaldırmışlardır.

Erzincanlı devrimcilerin bildirdiğine göre; Devlet Hastanesi yöneticileri kasıtlı olarak uzun süre yaralılara kan verdirtmemişlerdir.

Bu arada yurtseverler kan bağışı kampanyası açmışlar ve ancak bu sayede yaralılara kan verdirtilebilmiştir. Daha sonra bir bağış kampanyası açılmış ve durumu iyice ağırlaşan Rıza Akdemir Ankara'ya gönderilmiştir. Savcılık ise göstermelik olarak bir-iki kişinin ifadesini almış, suçlular ellerini kollarını sallayarak dolaşmaya devam etmişlerdir.

22 Kasım 1976 günü Rıza Akdemir'in ölüm haberi, duyulmuştur. 23 Kasım sabahı cenazeyi teslim alan devrimciler ve halk Çayırlı terminaline doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Cenaze töreni sırasında, iki süper devlet Amerika ve Sovyetler Birliği ile faşistleri ve revizyonistleri kınayan sloganlar bağrılmıştır.

Cenaze Çayırlı'ya götürülürken aramalar yapılmış, Çayırlı'ya panzerler gönderilmiştir. Bu sırada, TBP Erzincan Gençlik Kolu Başkanı Hasan Yıldız gözaltına alınmış, böylece halka gözdağı verilmek istenmiştir. Cenaze Çayırlı'ya yaklaştığında halk otobüslerden inmiş, jandarmanın bütün tehditlerine rağmen gittikçe büyüyen bir kalabalık slogan ve pankartlarla yürümeye başlamıştır. Devrimciler ilçe meydanında konuşma yapılacağını söyleyince, bölgedeki Ülkü Ocaklarının koruyucusu olan jandarma yarbay saldırı emri vermiştir. Önce cop ve dipçiklerle saldırıya geçen polis ve jandarma, daha sonra halkın üzerine ateş açmıştır. Öte yandan faşist komandolar da halkın üzerine dinamit yağdırmışlardır. Daha sonra cenaze Kemal Akdemir ve çok sayıda yurtsever gözaltına alınmış ve ağır işkence görmüşlerdir. Halen tutuklu olanlar şunlardır: Hasan Yıldız, Veli Aydın, Hüseyin Şengül, Kemal Ölmez, Zeki Başken, Hüseyin Efe, Halit Kaya, Dursun Sarıgül, Zeynel Gül, Halit Gezici, Hüseyin Çelik, M. Ali Aksünger, Haydar Erdoğan, Hasan Erdoğan, Hasan Polat, Ali Rıza Hoş, Hacı Şahin, Sabah Mıççoğlu, Eyüp Kurt, Mehmet Ağan, Doğan Şen, Ali Hıdır Çelik, Musa Mete, Ali Rıza Erdoğa, Hasan Vurdu.

Erzincanlı devrimciler, işkencecilerin elebaşlarının Emniyet Komiseri Necdet Kondur ve Celal Yılmaz olduğunu söylemektedirler. İşkenceciler Hasan Yıldız'ı Jandarma Yarbayı ve Emniyet Müdürünün önünde ağır şekilde dövmüşlerdir. Hasan Yıldız, bayılıncaya kadar falakadan geçirilmiştir. Veli Aydın ve diğer bazı yurtseverlerin hayaları sıkılmıştır.

Erzincanlı devrimciler, polisin faşist saldırılar sırasında provokasyonlara başvurduğunu ve cenaze törenine katılan kitle içine MUSTAFA GÜNDÜZ adlı bir ajan yerleştirdiğini belirtmektedirler. Erzincanlı devrimciler dergimize gönderdikleri mektupta şöyle demektedirler:

"Bütün bu zulüm ve cinayetler, yurtseverleri yıldıramamaktadır. Emekçi Erzincan halkının Amerikan ve Rus sosyal-emperyalizmine, faşist MC'ye ve revizyonizme karşı birliği pekişmekte, mücadelesi yükselmektedir. İşçileri, köylüleri ve bütün yurtseverleri, bu cinayetleri ve işkenceleri protesto etmeye çağırıyoruz. Yıkılsın faşist MC! Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız ve Demokratik Türkiye!"

İŞÇİ SINIFI! SENDİKANI SOSYAL-EMPERYALİST UŞAKLARINA BIRAKMA

Maden-İş'in Revizyonist Yöneticileri 18 Yurtseveri işten attı

Yeni Çarların DİSK içindeki Beşinci kolu, Maden-İş'te çalışan 18 yurtseveri 11 Aralıkta işten attı. Atılan bu 18 kişi şunlardır: Kenan Albistan, Mehmet Yaşar Alır, Murathan Bedel, Hasan Alçınkaya, Hüseyin Ayık, Mesude Budak, Ali Gülçehre, Nermin Songül, Necla Türkoğlu, Hilmi Yılmaz, Hasan Yazaroğlu, Doğan, İsmail, Hüseyin Özbek, Mites'ten 1 kişi, Basın-yayın Dairesinden 3 kişi.

Maden-İş'in başındaki revizyonistler kendilerine karşı çıkan her sesi boğmaya, her türlü muhalefeti bastırmaya çalışıyorlar. Bunlar, sendika içinde kendilerine karşı çıkmak bir yana, yeminler ederek kendilerinden olduğunu belirtmeyen herkese, sosyal-faşist değneklerini uzatıyorlar.

İşten atılan bu emekçilerin tek "suçu", Rus işbirlikçilerinin önünde boyun eğmemeleri, yurtsever olmalarıdır.

Bugün Maden-İş Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin her biri 8500 lira aylık, 2000 lira sorumluluk tazminatı, 450 lira yemek yardımı ve yol masrafı olarak ayda 10-15 bin lira arasında ücret almaktadırlar. Bölge temsilcilerinin maaşı ise 5-6 bin lirayı bulmaktadır. Ayrıca bunlar Maden-İş'in maddi imkanlarını İGD'li sosyal-faşistleri teşkilatlamak ve beslemek için kullanmaktadırlar. İşten atılanların çoğunluğu ise sendikada asgari ücretle çalışmakta idiler.

Revizyonistler, bir yandan 18 emekçiyi işten atarken, son bir ay içinde kendi adamları olan 16 kişiyi işe aldılar.

Yeni Çarların Maden-İş içindeki işbirlikçileri, emekçileri "görülen lüzum" üzerine işten attıklarını söylediler. Atılanlardan devrimci bir işçi, Maden-İş Genel Başkan Vekili ve Türkler-Ertürk-Meriç kiliğinin sadık adamı Bahtiyar Erkul'a "Bu gerekçe faşist patronların işçileri sorgusuz, sualsiz atmaları sırasında ileri sürülür. İşten atılmanın esas sebebi işçi sınıfının menfaatlerini savunmam ve işçilerle kaynaşmamdır." demiştir.

M. Ertürk, K. Türkler, Bahtiyar Erkul ve Cengiz Turhan gibi Rus işbirlikçilerinin tertip ve baskıları, işçi sınıfının devrimci mücadelesini durduramaz. Maden-İş'in devrimci tabanı bunlardan mutlaka hesap soracaktır.

DİSK'in başındaki beşinci kol alın terimizle sosyal-emperyalist uşaklarını besliyor

ESKİ PROFİLO ELEKTRONAL TEMSİLCİSİ
M. Ali SARITAŞ

DİSK, DGM'ye karşı mücadele sırasında işten atılan işçilere yüzde elli oranında sosyal yardım yapacağını ilan etmişti. Fakat bu yardımları yalnız kendi adamları ve "İlerici Gençler Derneği" (İGD) ve "İlerici Kadınlar Derneği" (İKD) üyesi revizyonistleri yapıyordu. Bunu baş temsilci İKD Şişli Şube Başkanı Cevriye Erbil, sendikaya gelen işçilere şöyle açıklıyordu. "Bu olayları yaratan Maoculardır. Maocular bunları kışkırtıyor, zaten polisle çatışanların hepsi enayi" Çevriye Erbil, "Maocu" dediği devrimci işçilere yardım yapmayacaklarını söyledi.

29 Kasım Çarşamba günü sendikaya yardım çekimi almaya gittiğimde, ismimin karşısına bir işaret konmuş, çekimin iptal edildiğini gördüm. Bunun üzerine Hikmet Aslan ile görüştüğümde "Sendikamız dışındaki örgüt veya herhangi bir yerle ilişkisi olanlara yardım yapılmayacak" diyerek bana "siz Halkın Sesi ile ilgileniyorsunuz, Maocularla ilişkileriniz var onun için sendika size artık yardım yapmayacak, istediğiniz yere şikayet edebilirsiniz." dedi.

Bu olaylardan sonra Maden-İş sendikası ve Hikmet Aslan gibilerinin işçiler için değil, Rus uşağı yandaşları İGD, İKD gibi sosyal-faşistleri beslemek için çalıştıklarını gördüm. Zaten sendikada yapılan seminerleri İGD ve İKD'li revizyonistler veriyor. Ve burada açık açık Rus sosyal-emperyalizminin reklam ve propagandasını yapıyorlar.

Ben Profilo Elektronal işyeri temsilcisiydim. Burada geçen bütün zaman boyunca devrimcilere karşı kullanmak istediler. Maden-İş'in bütün işyerlerinde devrimcilere karşı İGD'lilerden oluşan bir vurucu güç oluşturulmuştu. Beni de bu İGD'lilerle birlikte işyerinde grup başkanı yapmak istediler. Bize şunu söylüyorlardı: "Duvarlara yazı yazmaya çıktığınızda Maocuların yazısını silin, yerine DİSK' in yazılarını yazın. Herhangi bir işyerinde direniş veya greve Maocuları sokmayacaksınız. Girmek isterlerse engel olacaksınız, işçilere sendikanın tavsiye ettiği kitaplar dışında kitap okutulmayacak. İşyerlerindeki Maocular tespit edilecek, bunlar sendikaya bildirilecek." İşte beni bu komiteye koyacaklardı. Bunları reddettikten sonra beni izlemeye başladılar. Bir gün, direnişte öldürülen arkadaşımız Yakup Keser'in evine ailesiyle konuşmaya gitmiştim. Yakup Keser'in ailesiyle konuşurken İKD'li kadınlar da geldiler. Orada Yakup Keser'in ailesiyle röportaj yapmaya gelen bir arkadaşın Halkın Sesi'nden olduğunu öğrenince bana "bu senin arkadaşın mı" dediler ben de "evet arkadaşım" dedim. Bundan sonra sendikaya gittiğimde baştemsilci Cevriye Erbil "kendini ne kadar gizlemeye çalışırsan çalış, seni tanıdık!" dedi. ve bana artık yardım yapmayacaklarını söyledi.

Bütün işçi arkadaşlar!

DİSK'in başındaki revizyonistler tarafından çıkartılıp bütün fabrikalara gönderilen ve işçileri açlığa mahkum etmek için kara listeler hazırlanan bu günde bu Rus uşağı ağalarını teşhir edip onların gerçek yüzünü gösterelim.

Kendi sendikamıza sahip çıkalım.

Sendikamızdaki revizyonist İGD'li ve İKD'li Rus uşaklarına karşı kendi arkadaşlarımızı temsilci olarak seçelim!

Devrimci temsilcilere sahip çıkalım!

HALKIMIZ YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR DİYOR

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Yeni Rus Çarlarıyla işbirliği anlaşmasına karşı açtığımız imza kampanyasına 17 Aralık 1976 gününe kadar çeşitli şehirlerden gelen imzaların dağılışı şöyledir:

İSTANBUL:	
Çeşitli semtlerden:	801
Alibeyköy:	107
Kartal:	60
Mecidiyeköy:	57
Gaziosmanpaşa:	44
IZMİR:	970
BOLU:	343
ANKARA:	771
İSKENDERUN:	102
SAMANDAĞ	67
PAZARCIK:	
Çöçelli Köyü:	43
ZİLE:	17
KAĞIZMAN:	9
TOPLAM:	3876

HALKIN SESİ'nin Anketine Katılınız

MC iktidarının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle imzalamaya hazırlandığı "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında dergimiz bir anket açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın özellikle anketimizin ilk sorusunu cevaplandırmalarını diliyoruz. Son iki soruyu ise isteyen okuyucularımız ayrıca cevaplandırabilirler. Anketimize gelen cevapları yayınlamaya bu sayımızda da devam ediyoruz. Okuyucularımızın cevaplarında isim, şehir ve mesleklerini yazmalarını diliyoruz.

1. MC HÜKÜMETİNİN RUSYA İLE İMZALAMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?
2. RUSYA'NIN YURDUMUZ ÜZERİNDE GİTTİKÇE ARTAN ETKİNLİĞİNİ BAĞIMSIZLIĞIMIZ AÇISINDAN DOĞRU BULUYOR MUSUNUZ?
3. İKİ SÜPER DEVLETE GÜVEN VERME SİYASETİYLE BAĞIMSIZLIĞIMIZ KAZANILIP KORUNABİLİR Mİ?

Adana

TEKSİF YEŞİLOBA ŞUBESİ ORGANİZATÖRÜ AYDIN İLKÖREN:

BU ANLAŞMA ÜLKEMİZE FELAKET GETİRİR

Sovyet Rusya ile imzalanması düşünülen "dostluk ve işbirliği"anlaşması, ülkemiz için dostluk değil felaket getirecektir. Bu anlaşma, MC'ye yapılan milyarlık kredilerin karşılığında istenmekte ve ABD'nin ülkemize ilk girdiği günlerdeki vaatlerini hatırlatmaktadır.

Bu mesele, bir sendikacı olarak bizleri daha yakından ilgilendirmektedir. Bizler işçi sınıfının birliği için çalışırken, iki süper devlete bağlı sendikacılar, sendikalar arası rekabeti körüklemekte, bizlerin birliğini bölmektedirler.

Bizler, buna karşı çıkıp, işçi sınıfının birliğini gerçekleştirmek için çalışmalıyız.

Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye !

Söke

SEVİM AYNA Köylü:

BİZİM EFENDİYE İHTİYACIMIZ YOK

Rusya'yla yapılması düşünülen anlaşma, boyun eğme ve köleleştirme anlaşmasıdır. Biz emekçilerin hiç bir efendiye ihtiyacı yoktur. Biz emekçiler, kuru soğan, yavan ekmek yer, gene de bize yağlı kuzu budu gösterenlere kendimizi satmayız. Zamanı geldiğinde, Kurtuluş Savaşındaki gibi Anadolu'nun genç, ihtiyar, kadın, kız, kızanı şahlandığı zaman emperyalistleri ve vatan hainlerini yerle bir edecektir.

İstanbul

PETROL-İŞ SENDİKASI ANADOLU ŞUBE BAŞKANI CELAL YAŞAR:

ANLAŞMA ÜLKEMİZ İÇİN TEHLİKELİDİR

Rusya ile son zamanlarda imzalanması düşünülen işbirliği anlaşması ülkemiz için son derece tehlikelidir. MC'nin bu doğrultuda karar vermesi, Türkiye'yi yeni bir tehlikenin daha tehdit ettiğini gösteriyor.

MC hükümetinin son zamanlarda Rusya ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması seçim sanayileşmesini andırıyor. Bunun sonunda İskenderun Demir-Çelik gibi yeni fabrikalar belirecektir.

Kars

Kağızman'dan Uğur Ulusoy, Reyhan Umut, Ramiz Aydın, Mehmet Türkmen, Yüksel Turan, Ziya Atilla, Hamdi Gökden, Erol Renkli, Cumali Çelikkıran:

SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI DİŞE DİŞ BİR MÜCADELE ŞARTTIR

Dünya paylaşımı masasına geç gelen Sovyet sosyal-emperyalizmi dünyanın yeniden paylaşılmasını büyük bir iştahla istemektedir. Bu nedenledir ki, "iyi komşuluk", "dostane ilişkiler"maskesi takınarak bir çok ülkeyle işbirliği anlaşması yapmak istiyor.

Biz proleter devrimciler, savaşın en tehlikeli kaynağı olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dişe diş mücadele vermezsek, hem ülkemizin devrimine, hem de enternasyonalizme sırt çevirmiş oluruz.

MC iktidarı, Yeni Çarlara karşı uzlaşıcı bir tutum takınarak, sosyal-emperyalizmin ülkemize hakim olma iştahını arttırmaktadır.

Biz emekçiler olarak, Halkın Sesi'nin açtığı "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır!" kampanyasını yürekten destekliyoruz.

Sivas

Abbas Aslandoğan, Ali Polat, Battal Çaylak, Hüseyin Bayar, Hüseyin Yılmaz, Murat Nevruz, İsmail Farımaz, Haldun Çubukçu, Şener Çelik, Ali Akkaya:

KİMSEYE BOYUN EĞMEYECEĞİZ

1. Kurtla kuzunun dostluğu olmaz. Dostluk Üçüncü Dünyanın mazlum ülkeleriyle ve sosyalist ülkelerle olabilir. Kaldı ki, sosyal-emperyalist Rusya'nın dostluğunu Hindistan' da, Kamboçya'da, Filistin'de, Çekoslovakya'da, Angola'da gördük. Yere batsın onların "dostluğu" !

2. Sosyal-emperyalistler, MC'den revizyonistlere kadar herkesten yararlanarak Türkiye'yi sömürgeleri haline getirmek istiyorlar. Bizim için bağımsızlıktan ve demokrasiden daha değerli bir şey yoktur.

3. "Akbaba gibi leş yiyip, uzun yaşamaktansa, şahin gibi vuruşkan olup az yaşamak yeğdir", Biz de bu geleneksel halk düşüncesinden yola çıkarak kimseye boyun eğmeyeceğiz. Türkiye halkının emperyalizme değil "güven", verecek bir çöpü bile yoktur. Bağımsızlık dünyada ve bizim Kurtuluş Savaşımızda boyun eğilerek değil, mücadele edilerek kazanıldı. Ancak böyle korunabilir.

Hatay

Samandağ Mağarıcık Köyü Halkı:

Rusya'ya köleliği reddediyoruz.

Reşadiye

Cafer Demir(Tercüman), Turanay Erdoğan(işçi), Cömert Kayıkçı(öğrenci), Ali Batmaz(öğrenci), Mehmet Karaçam(öğrenci), Cemalettin Önder(öğrenci)

RUSYA ÜLKEMİZDEN ELİNİ ÇEKSİN

1. Rusya'nın Türkiye ile "dostluk ve işbirliği" anlaşması yapması Sovyet sosyal-faşistlerinin yüzlerinin birkaç gün daha maskeli kalacağını ifade etmektedir. Tüm devrimci kitlelerin Rusya'nın ülkemizden elçek mesi için verdiği mücadeleye başarılar dileriz.

2. Rusya'nın ülkemizdeki etkinliği nin artması ülkemizin bağımsızlığı açısından doğru değildir.

3. İki süper devlete güven verme siyaseti ile bağımsızlığı kazanıp korumak mümkün değildir. Bağımsızlık, ABD emperyalizmine ve sosyal-emperyalizme karşı verilecek mücadele ile kazanılır.

İstanbul

KARTAL'dan ALİ RIZA SARI İşçi:

BU ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKMAK GÖREVİMİZDİR

MC iktidarının sosyal-emperyalistlerle imzalamayı düşündüğü anlaşma Türkiye için zararlıdır. Çünkü bu anlaşma neresinden bakılırsa bakılsın sosyal-emperyalizmin hem yurdumuz üzerinde, hem kaynaklarımız üzerinde siyasi olarak tahakkümünü sürdürme amacını taşımaktadır. Görevimizin gereği bu anlaşmaya karşıyız.

Konya

HAKAN AKBULUT Lise Öğrencisi:

RUSYA ABD'NİN YERİNİ ALMAYA ÇALIŞIYOR

1. MC'nin bu anlaşmayı imzalaması Türkiye halkını felakete sürükler. Bu anlaşmaya karşı vereceğimiz uğraş yurtseverliğimizin gereğidir.

2. Rusya'nın yurdumuz üzerinde artan baskısı önemli bir sorundur. MC dönemini kendisi için uygun gören Rusya, ABD'nin yerini almaya çalışmaktadır.

3. İki süper devlete güven verme siyasetiyle bağımsızlık korunup kazanılamaz. Bağımsızlık iki süper devlete karşı mücadeleyle korunur ve kazanılır.

Mardin

FETHİ SÖNMEZ Lise Öğrencisi:

HALKIMIZ MC'DEN VE REVİZYONİSTLERDEN HESAP SORACAK

1. MC hükümetinin Rusya ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması kurtla kuzu arasındaki saldırmazlık paktından başka bir şey değildir. İkinci Dünya Savaşı öncesinde Alman emperyalistleri de birçok ülkeyle bu tip anlaşmalar imzalamışlardı. Ama hepsi kağıt üzerinde kaldı.

2. Halkımız uzlaşmacı bir politika izleyen MC'den ve revizyonistlerden bunun hesabını soracak ve yurdumuzu sosyal-emperyalistlere çiğnetmeyecektir.

3. İki süper devlete güven verme siyasetiyle bağımsızlık kazanılamaz ve korunamaz. Bağımsızlık ancak iki süper devlete karşı mücadeleyle kazanılabilir.

İzmir

ALİ DALAMAN

CHP'NİN POLİTİKASI HALKIN MENFAATLERİNE AYKIRIDIR

1. MC Amerikan emperyalizmi ile ilişkileri bozulunca bu sefer de Rus sosyal-emperyalizmi ile ilişkilerini geliştirmeye başlamıştır. Bu olay Rus sosyal-emperyalizminin yurdumuzda yayılmasının hazlandığına işarettir.

2. Rusya'nın yurdumuz üzerinde gittikçe artan etkinliği bağımsızlığımız açısından çok tehlikeli bir gelişmedir. Rus sosyal-emperyalizmine karşı kararlı bir mücadele vermeliyiz.

3. CHP, Rusya'ya boyun eğme siyaseti izliyor. CHP üst yönetiminin izlediği bu politika halkımızın çıkarlarına ters düşmektedir. Bu politika ile bağımsızlığımızı korumaya ve kazanmaya imkan yoktur. CHP' li yurtseverler başta olmak üzere CHP' nin bu politikasına karşı mücadele etmeliyiz.

Ne Amerika Ne Rusya, Akdeniz Akdenizlilerindir Yürüyüşünün

HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK İST
YENİ ÇARLARIN
FÜZE VE TANKLA
DAHA GÜÇLÜDÜR

Ödemiş-İzmir arasında yapılan ve dört gün süren "Ne Amerika Ne Rusya, Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşü başarıyla tamamlandı. Bu yürüyüş halkımızın iki süper devlete karşı verdiği bağımsızlık mücadelesinde önemli bir adımdır. Yeni Rus Çarlarının yurdumuz üzerindeki yayılma, yıkıcılık ve denetimlerini gittikçe artırdıkları ve MC iktidarı ile "dostluk ve işbirliği" anlaşması imzalamaya hazırlandıkları bir sırada yapılan yürüyüş, onların emperyalist emelleri için ağır bir darbe olmuştur. Bu yürüyüş yurdumuzda doğrudan doğruya Yeni Çarları hedef alan ilk büyük kitle mücadelesidir. Yürüyüş aynı zamanda Amerikancı MC iktidarının sosyal-emperyalistlere karşı izlediği teslimiyetçi siyaseti güçlü bir şekilde teşhir etmiştir.

HALKIMIZ, SOSYAL-EMPERYALİSTLERE KARŞI MÜCADELE İSTİYOR

Ödemiş-İzmir yürüyüşü halkımızın yüreğine kök salmış olan bağımsızlık tutkusunun gerçek bir ifadesiydi. Yürüyüş, halkın talep ve ihtiyaçlarına tamamen uygun olduğu için geniş destek buldu. Bu destek, Pınarlı köylülerinin "yediden yetmişe mücadeleye hazırız" sözlerinde ifadesini bulmuştur. "Bağımsız Türkiye istiyorum" diyerek yürüyüşe katılan 11 yaşındaki İsmet Buluş, " Ne Amerika Ne Rusya hiç birini kabul etmiyoruz, bağımsız bir Türkiye olacak" diyen Malatyalı pamuk işçisi, "biz bu vatanı kurtardık, sizlere teslim ettik" diyen seksen yaşındaki Kurtuluş Savaşı gazisi, yürüyüşe bağış yapabilmek için tarladaki işini bırakıp evine para almaya koşan Atalanlı kadın ırgatlar, cebindeki son parasını yürüyüşe veren Ödemişli işçi, klakson çalarak bağımsızlık sloganlarına katılan şoför, yürüyüş için dört bir yandan kopup gençler bu desteği dile getiriyordu.

Yürüyüşçüler yol boyunca Ege halkı tarafından coşkun bir sevgiyle karşılandılar. Konaklanan her yerde halk yürüyüşçüleri barındırmak için kapılarını açtı. Yürüyüşe katılanların çoğunluğunu emekçiler oluşturuyordu. Yaşları 50-60'ı bulan devrimci işçi ve köylüler büyük bir kararlılıkla sonuna kadar yürüdüler, yürüyüşün yönetiminde görev aldılar. Yürüyüşe katılan kadınlar ve kızlar bütün yol boyunca üstün bir fedakarlık ve dayanıklılık gösterdiler, köylülerle özellikle ırgat kadınlarla bağ kurdular, erkeklerle omuz omuza mücadele ettiler. İstanbul, Ankara, Bursa, Denizli, Tunceli, Pazarcık, Sıvas, İsparta ve Aydın gi[illegible] yurdun dört bir y[illegible]n dan halkımızın proleter devrimci temsilcileri de [illegible]irüyüşe katıldı.

TOPLANAN BAĞIŞ 130 BİN LİRAYI AŞTI

Onbinlerce insan, her sınıftan yurtsever açılan bağış kampanyasına katılarak yürüyüşü destekledi. Şimdiye kadar yürütülen en başarılı bağış kampanyalarından biri gerçekleştirildi. Toplam bağış miktarı 130 bin lirayı aştı.

Halkımızın coşkun sevgi ve desteği bağımsızlık ve devrim mücadelesinde dayanabileceğimiz gerçekten güçlü biricik kalenin kitleler olduğunu bir kere daha ortaya koydu. Yurdumuza göz diken sosyal-emperyalistler, sonu kesinlikle hüsranla bitecek bir maceraya atılmaktadırlar. Çünkü bu halkın yüreğinden bağımsızlık aşkını ne füzeler, ne tanklar ne de savaş gemileri söküp alabilir.

Ödemiş-İzmir yürüyüşü dünya halklarının ve proletaryasının desteğini kazandı. Yürüyüş tertip komitesine destekleme mesajları gönderen çeşitli ülkelerin Marksist-Leninist partileri ve devrimci kitle örgütleri bu desteği ortaya koydu. Çünkü iki süper devlet bütün dünya halklarının baş düşmanlarıdır.

YÜRÜYÜŞ REVİZYONİZME AĞIR BİR DARBE OLDU

Ödemiş-İzmir yürüyüşü revizyonizmin vatan satıcısı karakterini bir kere daha ortaya koymuştur. Yürüyüş en çok revizyonistleri rahatsız etti. Onlar efendileri olan Yeni Rus Çarlarına karşı mücadeleyi zayıflatabilmek için ellerinden geleni yaptılar. Revizyonistler, yer yer yürüyüş afişlerini ve pullarını söktüler, bağış kampanyasını ve propaganda çalışmalarını baltalamaya çabaladılar. Ancak halk kitlelerinin emperyalist uşaklığına duyduğu nefret onları her yerde bozguna uğrattı. Devrimciler her fırsatta revizyonistleri teşhir ettiler. Onlar, hiç bir yerde revizyonist fikirlerini cesaretle savunamadılar. Ödemiş'te bir kahvede proleter devrimcilere saldırmaya yeltenen revizyonistler sonunda orada bulunan faşistlerden yardım istemek zorunda kaldılar. Ödemiş-İzmir yürüyüşü revizyonistlerin halk içinde hiç bir önemli desteğe sahip olmadıklarını gösterdi. Onlar sırtlarını tamamen Rus Yeni Çarlarına dayamışlardır.

TEŞHİR OLAN
MC İKTİDARININ BASKI VE ÖNLEME ÇABALARI

Ödemiş-İzmir yürüyüşü faşist MC'nin Sovyet sosyal emperyalizmine karşı uzlaşmacı siyasetini teşhir etti.

Hem bu sebeple, hem de halkın proleter devrimci önderlik altında toplanmasını önlemek için MC iktidarı başından itibaren yürüyüşü önlemeye çalıştı. Polis, afiş asan 50 civarında devrimciyi gözaltına aldı. Valilik yürüyüşe güzergah vermemek için uzun süre kanunsuz bir şekilde direndi. AP'li ve Ülkü Ocaklı faşistler, Ödemiş'te, Kaymakçı'da, Tire'de, Torbalı'da, Söke'de saldırı hazırlıklarına giriştiler. Yürüyüş sırasında MC iktidarı devrimcilerin kitlelerle bağ kurmalarını önlemek için büyük çaba harcadı. Devrimcilerden önce köylülere MİT ajanları ve polisler gönderdi. Yoğun bir anti-komünist propaganda yürütüldü. Polis, halkın yürüyüşe katılmasını önleyebilmek için ilçelerde ve İzmir'de yürüyüş kolunu kordon altında tutmaya çalıştı. Halkın güçlü desteği ve devrimcilerin kararlı tutumu MC iktidarının engelleme çabalarını boşa çıkardı.

Ödemiş-İzmir yürüyüşü, haklı bir zemin üzerinde mücadele yürütmenin ve yasal olanaklardan sonuna ka

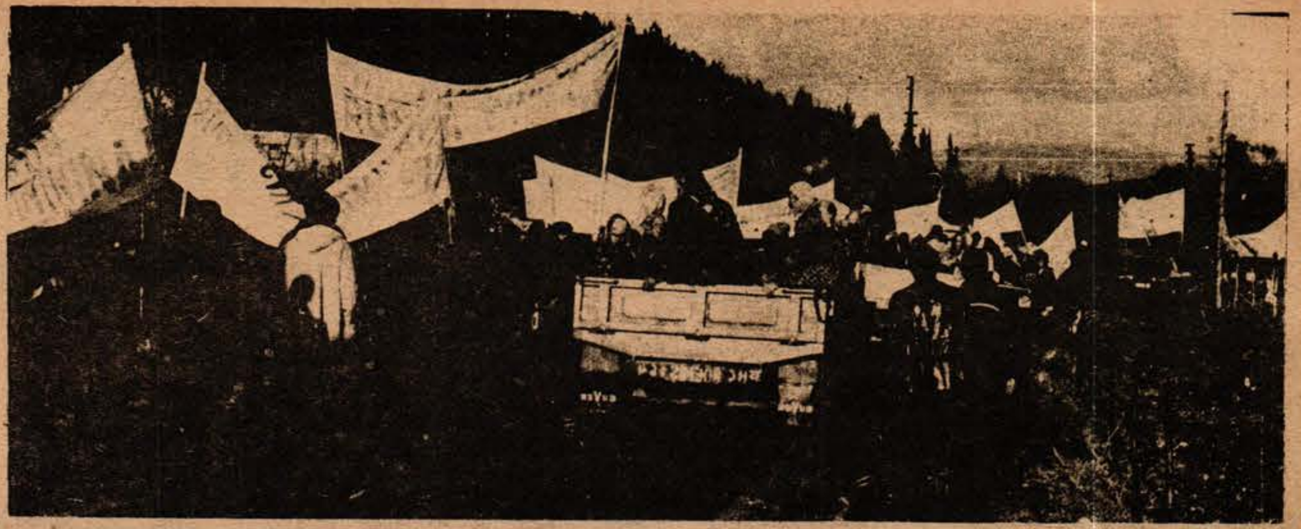
Halkın Kurtuluşu gazetesi 13 Aralık 1976 tarihli 35'inci sayısında Ödemiş-İzmir Yürüyüşü hakkında bir yazı yayınladı. Gazete şu sözleri üst başlığa çıkarmıştır: "Ödemiş-İzmir Yürüyüşü çalışmaları Halkın Sesi'nin iflah olmaz tekkeci niteliğini gözler önüne sermiştir. " İşte Halkın Kurtuluşu'nun sosyal-emperyalistlere karşı yürütülen güçlü bir kitle eyleminden çıkardığı ders budur.

Acaba gerçekte ortaya serilen nedir? Tercüman gazetesi, Doğu Almanya ile Türkiye'nin iktisadi ilişkilerinin hızla geliştiğini manşete çıkardığı sayfasında Ödemiş-İzmir Yürüyüşü'nün "fiyasko ile bittiğini" yazdı. Cumhuriyet gazetesi beş gün boyunca yürüyüşten tek satırla bile sözetmedi. Revizyonist Yürüyüş dergisi ise, proleter devrimcileri Amerikan emperyalizminin "savunuculuğunu" yapmakla suçladı. Halkın Kurtuluşu ne yaptı? Halkın Kurtuluşu bir yandan sözünü ettiğimiz yazısı ile Ödemiş-İzmir Yürüyüşü'ne saldırırken, başyazısında da tıpkı Yürüyüş dergisi gibi, proleter devrimcileri ABD emperyalizmi ile "uzlaşmak"la suçladı. Halkın Kurtuluşu başyazısında " Sovyet sosyal-emperyalizminin sübjektif olarak abartılmamasını" istiyor. Yeni Çarların yurdumuz üzerindeki yayılma, denetim ve yıkıcılıklarını gittikçe artırdıkları bir sırada yapılan bu talep gerçeklere ve halkın ihtiyaçlarına asla uygun değildir. Halkın Kurtuluşu'nun yaptığı, revizyonistlerin halkımızın gözünü çekmek istediği perdenin ucundan tutmaktır. Halkın Kurtuluşu sosyal-emperyalistlere karşı mücadeleyi zayıflatmayı amaçlayan yazılar yayınlayarak çok ağır sorumluluklar altına girmektedir. İşte "ortaya serilen" gerçek budur.

Halkın Kurtuluşu şöyle yazıyor: Halkın Sesi ... halkımızın emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelesini za

H
E
b

afa u
özellil
Ödemi
prolet
sa ona
luşu v
lık duy
çalışm
geleni
birliği
kampa
açılan
mek a
ğış ka
Yürüyi
astılar
mir'de
şe katı
söz ge
ver ar
koydul
nin önü
koydul
den ge
tarafta
ti, "de
kayıtsı
dar gel
tarı is
da dur
Hall

EĞİ

RINDAN

dar yararlanmanın parlak bir örneğidir. Bu tutum MC iktidarını ve Polisi güç durumda bıraktı ve en geniş kitle ile birleşmemizi kolaylaştırdı. Valiliğin ve polisin engelleme çabalarına karşı bütün yasal yollar kullanıldı. Yürüyüş güzergahı verilmemesi üzerine tertip komitesi Danıştay'a başvurdu.

UZUN YÜRÜYÜŞ: GÜÇLÜ BİR KİTLE MÜCADELESİ

Ödemiş-İzmir yürüyüşü, uzun yürüyüşlerin büyük propaganda gücünü ortaya koydu. Yürüyüş çalışmaları boyunca devrimci fikirler geniş kitlelere ulaştırıldı. Yürüyüş, bütün Ege bölgesinde, ama özellikle yürüyüş yolu boyunca anti-emperyalist bir dalgalanma yarattı. Ankara, İstanbul, İzmir ve yurdun diğer birçok yerinde açılan kampanyalar sırasında on binlerce yurttaşa iki süper devletin ve özellikle sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'nin ülkemiz üzerindeki hegemonya siyaseti açıklandı. Onbinlerce afiş asıldı ve bildiri dağıtıldı. Ege'nin pek çok köyünde yapılan kahve toplantıları, yürüyüş sırasında geçen otobüslerde yapılan konuşmalar gerçek birer mitingti. Böyle yüzlerce küçük miting yapıldı. Binlerce Halkın Sesi dergisi satıldı. Yürüyüş kolunun geçtiği her yerde yürüyüşün amaçları günün başlıca tartışma konusu haline geldi. Ege'nin emekçi kitleleri günlerce yürüyüş üzerinde konuştular.

Ödemiş-İzmir yürüyüşü bize herhangi bir eylemden önce kitleleri hazırlamanın ne kadar önemli olduğunu bir kere daha gösterdi. Proleter devrimci arkadaşlarımız yürüyüşten önce geçeceğimiz yol civarındaki kasaba ve köylerde yürüyüşü anlatan kitle toplantıları yaptılar, bildiriler dağıttılar. Yürüyüş, gücünü geniş ölçüde daha önce bölgede yapılan kitle çalışmasından aldı. Ve daha büyük kitlelerin yürüyüşe katılması önceden yapılacak daha sıkı bir kitle çalışması ile mümkün olabilirdi. Elbette yürüyüşün bizzat kendisi daha geniş kitleleri bağımsızlık saflarına çeken güçlü bir kitle çalışmasıdır ve üzerinde çalışılacak devrimci bir temel yaratmıştır.

KENDİ GÜCÜNE GÜVEN HALKA VE

Ödemiş-İzmir yürüyüşü şu çok önemli dersi öğretti: Proleter devrimci hareket gözünü daima kitlelere çevirmeli, dar guruplar arasında sıkışıp kalmayarak geniş halk yığınlarına yönelmeli, siyasetlerini uygulamada cesur olmalı, kitleleri kendi gücüne dayanarak seferber etmelidir. Çünkü ancak kitlelerle birleşen ve ona önderlik edebilen bir hareket devrim yapabilir.

Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergilerine yakınlık duyan gurupların yöneticileri bütün yürüyüş çalışmaları boyunca engelleyici bir tutum takındılar. Bu gurupların tutumu, revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisinin insanı Yeni Çarlara karşı yürütülen bir eylemi revizyonistlerle birlikte baltalama noktasına kadar götürebileceğini gösteriyor. Revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisini altedebilmenin ve bütün devrimcileri proletaryanın bayrağı altında toplayabilmenin yolu da kitleleri seferber etmekten geçiyor.

Sosyal-emperyalistlere karşı uzlaşıcı bir tutum içindeki bazı yönetici unsurlara karşılık yürüyüş CHP'li yurtsever taban tarafından yürekten desteklendi. TBP'li yurtseverler yürüyüşü başından itibaren desteklediler.

Yürüyüşe katılan, kasaba ve köylerde TOPRAK oyununu oynayan DAST, Proleter devrimci sanatın kitleleri seferber etmede ne kadar güçlü bir silah olduğunu gösterdi. İzmir Yurtsever Sanatçılar Derneği de mücadelede yerini aldı.

YENİ RUS ÇARLARINA KARŞI
BAĞIMSIZLIK BAYRAĞI
HER YERDE DALGALANMALIDIR

"Ne Amerika Ne Rusya, Akdeniz Akdenizlilerindir" yürüyüşü bütün güçlükleri altederek başarıya ulaştı. Bu yürüyüş Ege'nin bağrına dikilmiş bir bağımsızlık bayrağıdır. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemizi hegemonyaları altına alma ve halkımıza boyun eğdirme çabalarına karşı bu bayrak Türkiye'nin her yerinde dalgalandırılmalıdır. Proleter devrimciler, iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin en önünde yer alacaklar ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadesine önderlik edeceklerdir.

LKIN KURTULUŞU'NUN SORUMLULUĞU:

peryalizme karşı mücadeleyi
ltalamanın mazereti olamaz

aktadır. İki süper devlete ve
ıni Çarlara karşı mücadeleyi,
nir yürüyüşüne önderlik eden
vrimciler mi zayıflatıyor; yok-
ı çıkanlar mı? Halkın Kurtu-
ltan Gençlik dergilerine yakın
ırupların yöneticileri yürüyüş
nı engellemek için ellerinden
lar. Rusya ile "dostluk ve iş-
aşmasına karşı açılan imza
na katılmadılar. Yürüyüş için
ş kampanyasını etkisiz kılabil
,la Van depremi için açılan ba
yasını kullanmaya kalkıştılar.
şlerinin üzerine başka afişler
ün bunlardan da önemlisi İz-
ersite gençliği içinde yürüyü-
ıa propagandası yürüttüler,
ildikleri devrimci ve yurtse-
ları yürüyüşe katılmaktan alı
mperyalizme karşı mücadele-
ekkelerinin gerici disiplinini
Yürüyüş kolu İzmir DYGB önün
ın bir gurup Halkın Kurtuluşu
rüyüşü pencerelerden seyret-
ciler yürüyüşe" sloganlarını
dinlediler. Miting alanına ka-
ir gurup Militan Gençlik taraf
rüyüşçülere katılmayıp kenar-

urtuluşu sosyal-emperyaliz-
me karşı yürüyüşe neden katılmadığını açıklamak için, Halkın Sesi'nin kendilerini çağırmadığını yazıyor.

Yürüyüş tertip komitesi herkesi yürüyüşe çağırmıştır. Duvarlar afişlerle dolmuştur, bu amaçla on binlerce bildiri dağıtılmıştır. Halkın Sesi tam dört sayı üst üste çağrılarını tekrarlamıştır. Bu çağrıya Ege'nin yoksul halkı, İstanbul' da Ankara'da, İzmir'de, Türkiye'nin her yerinde işçiler, köylüler, memurlar, gençler onbinlerce yurtsever, bizzat yürüyüşe katılarak, bağışta bulunarak, destekleme mesajları ve mektuplar yollayarak cevap vermiştir. Almanya'daki, Fransa'daki, Belçika'daki ve diğer birçok yabancı ülkedeki işçilerimiz de bu çağrılara cevap vermek için özel davetiye beklememişlerdir. Gene diğer ülkelerin birçok Marksist-Leninist ve devrimci örgütü de yürüyüşü desteklemek için şartlar öne sürmemişlerdir. Çünkü bir devrimci veya yurtsever emperyalizme karşı mücadele etmek için özel çağrılar beklemez. Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı mücadeleye katılmamanın, hiç bir mazereti olamaz. Katılmamayı bir yana bırakalım bu guruplar yürüyüşü baltalamaya çalışmışlardır. Bu gurupların şimdilik söz geçirebildikleri devrimci arkadaşlar da uzun süre bu tutuma boyun eğmeyeceklerdir. Nitekim yöneticilerin bütün engellemelerine rağmen yürüyüşe katılan Militan Gençlik taraftarı bazı arkadaşlar bu gerçeği göstermişlerdir. Hiç bir tekkenin gerici disiplini devrimcileri anti-emperyalist bir eylemi pencere arkalarından seyretmeye mecbur tutamaz. Boran revizyonistlerinin 6'ıncı filo erlerini denize dökmek için yürüyen kitlelerin önüne kurduğu barikatlaı bunu başarabildi mi?

Üstelik Halkın Kurtuluşu taraftarları İzmir DYGB'de kendilerine katılma çağrısı yapan proleter devrimcilerin üzerine yürümüşlerdir. Militan Gençlik gurubu ise görüşme çağrılarını dahi cevapsız bırakmıştır. Halkın Kurtuluşu Ödemiş-İzmir Yürüyüşüne saldırdığı yazısında şöyle bir de ara başlık kullanıyor: " Eylem kaçkınlığının örtüsü devrimci eylemlere, direnişlere çamur atmak olmamalı".

Halkın Kurtuluşu gurubunun bazı önde gelenleri yürüyüşe Halkın Sesi'ni güçlendirmemek için katılmadıklarını ifade etmişlerdir. Halkın Kurtuluşu'nun yayınladığı söz konusu yazı da Halkın Sesi'nin yürüyüşü "kendi reformist tekkesini" güçlendirmek için yaptığını belirtiyor. Bu söylenenler sadece bir tek gerçeği ortaya koymaktadır: Halkın çıkarlarına uygun olan eylem, Halkın Sesi'ni güçlendirmektedir. Halkın menfaatlerine uygun olmayan bir siyaset izleyenler ise zayıflamaya mahkumdurlar.

Halkın Kurtuluşu da esasen iflas etmenin telaşı içindedir. O, devrimciler arasına nifak tohumları saçmaya ve onları birbirinin yüzüne bakamaz hale getirmeye çalışıyor. Bu amaçla "oportünist sahtekarlar", "iki yüzlüler" gibi küfürler yağdırmaya devam ediyor. Hangi guruptan olursa olsun bütün devrimciler revizyonizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisi ile birlikte bu küfür yaygarasını da yıkacaktır.

Son olarak bir nokta üzerinde daha durmak istiyoruz. Halkın Kurtuluşu söz konusu yazısında "her türlü eylemlerinin" kapısını proleter devrimcilere "kapatmaktan" söz ediyor ve şunları belirtiyor: "Şunu iyi bilsinler ki, böyle giderse kendilerini bütün kitle eylemlerinin dışında bulacaklardır..." Anlaşılan yazıyı yazanlar, Ödemiş-İzmir yürüyüşü karşısında gösterdikleri baltalama tutumunu daha da ileri götürmeyi planlamaktadırlar. Proleter devrimciler iki süper devlete, revizyonizme ve faşizme karşı kitlelerin en önünde yer almak için ne kimseden davet beklemektedirler ne de izin alacaklardır. Kim tarafından düzenlenirse düzenlensin, halkın yararına olan her türlü eylemde yerini almak bir proleter devrimcinin en başta gelen görevidir.

Öte yandan proleter devrimciler halkın menfaatine olan her eylemin en büyük gücü toplamasını ister. Tekke menfaatlerini her şeyin üstünde tutanlar ise eyleme şunu veya bunu almanın veya almamanın hesabını yaparlar.

Hangi guruptan olursa olsun bütün devrinciler iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi zayıflatan tutumlarla kararlılıkla mücadele edeceklerdir.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Proletarier aller Länder, unterdrückte Völker und Nationen, vereinigt Euch!

ROTE FAHNE

Zentralorgan der Kommunistischen Partei Deutschlands (KPD)

G 2010 C

WOCHENZEITUNG

Almanya Komünist Partisi (KPD)'nin yayın organı

ROTE FAHNE, HALKIN SESİ İLE DAYANIŞMA İÇİNDE

Türkei: Freiheit für Kemal Dogan!

Der verantwortliche Redakteur der revolutionären-patriotischen türkischen Zeitung HALKIN SESI (Stimme des Volkes) ist am 26. Oktober in Istanbul durch ein Militärgericht eingekerkert worden. Ihm wurde „öffentliche Beleidigung und Verleumdung der Streitkräfte des Staates" vorgeworfen. Der Anlaß war der Abdruck eines Briefes einer patriotischen Soldatengruppe in Nr. 64 von HALKIN SESI, in dem die faschistische und chauvinistische Verhetzung des Militärs gebrandmarkt wird.

Die Inhaftierung von Genossen Dogan ist ein brutales Unrecht. Die türkischen Reaktionäre haben nicht nur das Recht auf freie Meinungsäußerung mit Füßen getreten, sondern den Genossen vor ein nach den Gesetzen unzuständiges reaktionäres Militärgericht geschleppt. Sie haben damit gezeigt, daß sie Freiheit nur für Reaktionäre und Faschisten vom Schlage der Türkischen Heilspartei (MHP), die auch in der Bundesrepublik ihr Unwesen treibt, erlauben, nicht aber für Patrioten und Revolutionäre.

Die Zeitung HALKIN SESI hat sich immer konsequent und unbeugsam für die demokratischen Rechte des Volkes, für die nationale Unabhängigkeit vor allem von den beiden Supermächten USA und Sowjetunion eingesetzt, die Machenschaften der türkischen Chauvinisten in der Zypern- und Ägäisfrage verurteilt. Diese Zeitung stützt sich auf das Volk und verteidigt seine gerechte Sache. Die Leitlinien ihrer Arbeit sind die Forderungen: Weder Amerika

noch Rußland – für eine unabhängige und demokratische Türkei!
Weder NATO noch Warschauer Pakt – eine unabhängige, blockfreie Türkei!
Die ROTE FAHNE spricht der Zeitung HALKIN SESI und dem Genossen Dogan ihre volle Solidarität aus.
Freiheit für die patriotische Presse in der Türkei!
Freiheit für Kemal Dogan!
Solidaritätsbriefe an:
Halkin Sesi, PK 1103 Karaköy-Istanbul, Türkei.

HALKIN SESİ'nin Sorumlu Yazı İşleri Müdürü, 26 Ekimde İstanbul'da askeri mahkeme tarafından tutuklandı. Kendisine yüklenen suç, "devletin silâhlı kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif"di. Tutuklamaya yol açan neden, bir grup yurtsever askerin yollamış olduğu ve ordudaki faşist ve şoven kışkırtmaları mahkum eden bir mektubun HALKIN SESİ dergisinin 64'üncü sayısında yayınlanmasıydı.

Kemal Doğan yoldaşın tutuklanması, zorbalıktır. Bununla Türkiye'deki gericiler, sadece fikirleri serbestçe açıklama hakkını ayaklar altında çiğnemekle kalmadılar, aynı zamanda Kemal Doğan'ı kanunlara göre yetkili olmayan gerici bir askeri mahkeme önüne çıkardılar. Bu davranışlarıyla onlar, sadece gericiler ve MHP'liler gibi faşistlere özgürlük tanıdıklarını, yurtseverlere ve devrimcilere ise özgürlük tanımadıklarını gösterdiler. MHP, Federal Almanya'da da canice faaliyetlerini sürdürmektedir.

HALKIN SESİ dergisi, daima halkın demokratik hakları için, özellikle iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliğine karşı milli bağımsızlık için tutarlı bir şekilde kararlılıkla mücadele etmiş ve Türk şovenlerinin Kıbrıs'ta ve Ege sorununda çevirdikleri dolapları mahkum etmiştir. Bu dergi, halka dayanmakta ve halkın haklı davasını savunmaktadır.

ROTE FAHNE dergisi, HALKIN SESİ dergisi ve Kemal Doğan yoldaş ile tam bir dayanışma içinde olduğunu bildirir.

Türkiye'deki Yurtsever Basına Özgürlük!

Kemal Doğan'a Özgürlük!

Dayanışma mektuplarınızı şu adrese gönderebilirsiniz: Halkın Sesi, PK. 1103 Karaköy-İstanbul, Türkiye.

Norveç Komünist İşçi Partisi (M-L)'in yayın organı

KLASSEKAMPEN, NORVEÇ HALKINI HALKIN SESİ İLE DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYOR

Norveç'teki Komünist İşçi Partisi (Marksist-Leninist)' in yayın organı "Klassekampen" (Sınıf Mücadelesi) dergisi, 2 Aralık 1976 tarihli sayısında, yazı işleri müdürümüz Kemal Doğan'ın tutuklandığını duyurmuş ve Norveç halkını "Halkın Sesi" ile dayanışmaya çağırmıştır.

"Klassekampen" dergisinin "Türkiye'de Halkın Sesi'nin Yazı İşleri Müdürü Tutuklandı" başlıklı yazıda, şöyle denilmektedir:

"Türkiye'deki Marksist-Leninist yayın organı Halkın Sesi'nin yazı işleri müdürü, bu yılın 26 Ekim'inde Askeri Mahkemeye çıkarıldı. Bunun nedeni, Halkın Sesi'nin 64. sayısında, bir grup askerin Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki faşist ve şovenist gelişmeleri kınayan bildirisini yayınlamasıydı.

JORDA RUNDT

Redaktøren av «Halkin Sesi» arrestert i Tyrkia

"Bu tutuklama, Türkiye'de zaten yetersiz olan söz ve basın hürriyetine indirilmiş bir darbedir. Halkın Sesi dergisi, Türk hükümetinin siyasetini ve özellikle iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği ile flört etmesini, her zaman en şiddetli bir şekilde eleştirmiştir. Ancak hükümeti en çok gocunduran şey, Türkiye'nin Kıbrıs sorununda izlediği yayılmacı politikanın dergi tarafından eleştirilmesi olmuştur.

Halkımızı Halkın Sesi (P.K. 1103, Karaköy-İstanbul, Türkiye) ile dayanışmaya çağırıyoruz."

Halkımız, Dergimize Yapılan Baskılara Karşı Çıkıyor

Dergimizin Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan'ın askeri mahkeme tarafından tutuklanması bütün Türkiye de ve yurt dışında yurtseverler tarafından protesto edilmektedir.

Petrol-İş sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı Celal Yaşar dergimize verdiği demeçte "Kemal Doğan'ın tutuklanmasının nedeni bazı gerçekleri yazmış olmaktır" demekte ve dergimize yapılan baskıları kınamaktadır. İstanbul TÖB-DER' de bulunan Yurtsever Öğretmen, Yurtsever Devrimci Öğretmen ve Yurtsever Anti-Faşist Öğretmen grupları, basına ortak bir açıklama yaparak Yazı İşleri Müdürümüzün "MHP nin ordu içindeki gayri-meşru faaliyetlerini açıkladığı için tutuklandığı"nı belirtmişlerdir.

Öte yandan "Birleşmiş Milletler İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetlerini Sağlama ve Koruma Türk Grubu" ile "Birleşmiş Milletler Türk Derneği'nin 10 Aralık İnsan Hakları gününde Ankara'da düzenledikleri açık oturumda askeri mahkemelerin sivilleri yargılaması mahkûm edilmiştir.

İstanbul Barosu Dergisi ise Kasım-Aralık 1976 tarihli sayısında Askeri mahkemelerin basını yargılayamayacağı konusunda bir yazıya yer vermiştir.

Bu hafta dergimize gelen protesto imzalarının dağılışı ise şöyledir: Almanya'dan çoğunluğunu Portekizli ve İspanyol işçilerinin oluşturduğu 35 kişi, Zonguldak'tan işçi, öğretmen öğrenci ve memurlardan oluşan 112, Denizli Çardak'tan 178, Tunceli - Kırmızıköprüye bağlı Pülümür'den 83, Sivas'tan 54, Bucak'tan 37, Kahramanmaraş Oruçlar köyünden 25, İstanbul Hasköy'den 12, Almanya'nın çeşitli şehirlerinden 124.

Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanması üzerine Türkiye'nin her yerinde ve yurt dışında yurtseverler ve devrimciler kendiliklerinden bir imza kampanyası başlatmışlardır. Dergimiz böyle bir kampanya açmadığı halde bugüne kadar bize ulaşan imzaların sayısı beş bine yaklaşmıştır. Bu, halkımızın demokratik haklar için verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Halkın Sesi, her türlü baskıya göğüs gererek halkımızın bu sıcak desteğine daima layık olmaya çalışacaktır. Dergimiz Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına karşı bir imza kampanyası açmış bulunmaktadır. Okuyucularımızın bu kampanya için imza toplamalarını dileriz.

Server Tanilli'nin dergimize gönderdiği yazıyı yayınlıyoruz:

Sivillerin basın yoluyla işledikleri suçlara askeri mahkemeler bakamaz

Dr. Server TANİLLİ
İstanbul Hukuk Fakültesi
Anayasa Hukuku Doçenti

"Askeri mahkemeler askerleri yargılar, sivilleri yargılamaz." Bu, hukukun çok tanınmış ilkelerinden biri olan "doğal hakim" ilkesinin bir sonucudur. Anayasamızın 32'inci maddesi de bu ilkeyi kabul etmişti. Ne var ki, 12 Mart faşizmi, bu maddeyi değiştirdi ve "doğal hakim" ilkesini kaldırarak, yerine "kanunen tâbi olunan" mahkeme esasını getirdi. Bunun gibi Anayasa'nın 138'inci maddesi de değiştirilerek sivil kişilerin askeri mahkemelerce yargılanmaları kolaylaştırıldı. Bütün bu değişikliklerin bir anlamı var ki, o da şu: 12 Mart faşizmini tezgâhlayanlar, askeri mahkemelerin sivil kişileri yargılamalarının "doğal hakim" ilkesine giderek Anayasa'ya aykırı düşeceğini görmüşler ve önce bu ilkeyi Anayasa'dan çıkarma yoluna gitmişlerdir. Bu da, o rejimi kuranların Anayasa, hukuk ve demokrasi düşmanlıklarının kanıtlarından biridir.

Ancak Anayasa'da yapılan bu değişikliklere rağmen, bugün basın yoluyla işlenen suçları yargılamaya askeri mahkemeler yetkili midir? Bir ayırım yapmak gerekir: Eğer sanık askerse, askeri mahkemenin onu yargılama yetkisi vardır. Ancak sanık sivil bir kişi ise, onu sivil mahkemeler yargılayıp, askeri mahkemeler yargılayamaz. Niçin? Çünkü bütün Anayasa ve -onu izleyen- kanun değişikliklerine rağmen basın yoluyla işlenen suçlar özel suçlardır; öyle olduğu için de bunlarla ilgili özel kanun hükümleri uygulanır ki, bu özel kanun da Basın Kanunu'dur. Basın Kanunu'ndan sonra yapılan Anayasa ve Kanun değişiklikleri genel hükümler getirmiş oldukları ve özel bir kanun niteliğinde olan Basın Kanunu'nu da ortadan kaldırmadıkları için sivillerin basın yoluyla işledikleri suçlara genel hükümler değil, özel kanun, yani Basın Kanunu hükümleri uyarınca, askeri mahkemeler değil sivil mahkemeler bakacaktır.

Sonuç olarak, Türk Ceza Kanunu'nun 159'uncu maddesindeki suçun bir sivil kişi tarafından basın yoluyla işlenmesi durumunda da yetkili mahkeme, "sivil mahkemeler"dir.

Devrimci Liseliler Birliği Yeniden Kuruluyor

"Biz proleter devrimciler liseli gençlik içerisinde her türlü gurup çuluğa karşı mücadele edeceğiz. Gençliğin birliğini gurup ve örgüt ayırımı yapmaksızın, doğru fikirleri bütün gençlik kitlesi içinde savunarak sağlayacağız."

Ankara'nın çeşitli liselerinde okuyan proleter devrimci gençler liseli gençliği birleştirmek amacıyla Devrimci Liseliler Birliği (DLB) ni yeniden kurmak için harekete geçmişlerdir. Bu konuda yayınlanan bildiride özetle şu hususlar yer almaktadır:

"1970'lerden itibaren faşizme ve revizyonizme karşı verilen mücadele 1974'de liseli gençliğin mücadelesi sonucu DLB (Devrimci Liseliler Birliği) yi ortaya çıkardı.

"DLB, 12 Mart döneminden sonra faşizme ve revizyonizme karşı kurulan liseli gençliğin ilk örgütü idi. DLB, liseli gençliğin akademik demokratik taleplerini siyasi mücadeleye tabi kıldı.

"DLB, liseli gençlik içinde faşizme, revizyonizme ve her türden oportünizme karşı verilen mücadeleye önderlik etti.

"DLB, 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye' sloganını geniş liseli kitleye götürdü. İki süper devlete karşı verilen milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde liseli gençlik DLB önderliğinde İskenderun'da Demir Çelik tesisleriyle Pazarcık'ta toprak ve hürriyet mücadelesi veren köylülerle, İncirlik ve Yalova bağımsızlık ve demokrasi yürüyüşlerinde tüm halkı mızla omuz omuza yürüdü.

"Liseli gençliğin faşizme ve revizyonizme karşı mücadelesinin bugünkü yüksek seviyeye erişmesi DLB'nin geçmişteki aktif mücadelesinin ürünüdür.

"DLB'nin geçmişteki devrimci mücadelesine sahip çıkmak ve bu mücadele bayraklarını yükseltmek tüm devrimcilerin görevidir. Bizler DLB nin bu mücadele bayraklarını daha da yükselteceğiz. DLB iki yıldır, faşistlerin, revizyonistlerin ve her türden oportünist akımların saldırılarına hedef oldu. DLB kararlı ve aktif mücadelesi sonucu bu saldırılar etkisiz kaldı. Bu saldırıların kaynağını teşkil eden faşistler, revizyonistler ve oportünistler liseli gençlik içinde tecrit oldular. Bu saldırıların tek amacı DLB'nin faşizme, revizyonizme karşı verdiği kararlı mücadeleyi engellemekti.

"Geçmişten beri orta yolcu bir siyaset izleyen Lise-Der yöneticileri revizyonizmin etkilerini hâlâ üzerlerinde taşıyorlar. Onlar, proleter devrimci siyaseti dernek içine almamak ve geniş kitlenin bu siyaset etrafında birleşmesini önlemek için çalışıyorlar.

"Bu tutum tüm liseli yurtseverlerin ve devrimcilerin birliğini parçalayan ve bölücü bir tutumdur. Bundan yararlananlar faşistler ve revizyonistlerdir.

"Orta yolcu Lise-Der yönetimi bugün bizleri neden Lise-Der'e almıyor? Bizler yönetimin revizyonizmle uzlaşan çizgisine karşı çıktığımız için,

"Liseli gençlik üzerinde uygula dıkları hegemonyacı tutumlara karşı mücadele ettiğimiz için,

"İki süper devlete faşizme ve revizyonizme karşı tüm liseli gençliğin birliğini savunduğumuz için.

"Lise-Der liseli gençlik içinde bölücülük yapan gayri meşru bir örgüttür. Bu gün yapılan genel kurulda bu gayri meşru yapıyı perçinlemektedir. Bu şartlarda yapılan bir genel kurulun liseli gençliğin devrimci mücadelesine hiçbir faydası olamaz. Günümüzde iki süper devlete karşı mücadele eden devrimcileri dışarda bırakarak meşru bir örgüt kurulamaz.

"Bu şartlarda bütün liseli gençliği iki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı sımsıkı birleştirmek ve tek bir örgüt çatısı altında toplamak en çok proleter devrimcilerin sorumluluğu altındadır. Bizler DLB'nin geçmişindeki mücadeleye sahip çıkarak Liseli gençliğin tek kit le örgütünü kuracağız.

"Bu örgüt aşağıdaki iki ilke temelinde kurulacaktır.

1- İki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadele,

2- Faşizme ve revizyonizme karşı mücadele

Bu iki ilke temelinde kurulacak örgüt şu çalışmaları esas alacaktır:

"Faşist ve revizyonist saldırılar karşısında gençliğin, kararlı ve aktif kitle mücadelesini örgütleyecektir,

"Halkımızın milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yanında yer alacak ve tutarlı anti-emperyalist çizgide liseli gençliği mücadele ye sevk edecektir.

"Gençliğin akademik talepler için sürdürdüğü mücadeleyi devrimci mücadeleye tabi kılacak ve geniş gençlik kitlelerini siyasetin içine çekecektir.

"Bir avuç faşist ve revizyonist dışında bütün liseli gençlik kitlesini bağrında toplayacaktır.

"Biz proleter devrimciler liseli gençlik içerisinde her türlü gurpçuluğa karşı mücadele edeceğiz ve gençliği doğru bir temel üzerinde birleştireceğiz. Liseli gençliğin birliğini, tekke menfaatlerini gençlik kitlelerinin birliği üzerinde tutan grup liderlerini ikna ederek değil, gurup ve örgüt ayrımı yapılmaksızın doğru fikirleri bütün gençlik kitlesi içinde yayarak sağlayacağız.

"İki süper devlete, faşizme ve revizyonizme karşı, bütün liseli gençlik kitlesini birleştirmenin yolu budur.

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
KAHROLSUN FAŞİZM VE REVİZYONİZM
YAŞASIN LİSELİ GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ."

STÖB(SAARBRÜCKEN TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ) GENEL KURULU TOPLANDI: "İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE YÜKSELTİLMELİDİR"

STÖB'ün yıllık olağan genel kurulu 13 Kasım 1976 tarihinde toplandı. Geçen bir yıllık dönemin değerlendirmesini yapan genel kurul, yeni dönem için program niteliğinde bir karar almıştır. Karar özetle şöyledir:

"Bugünkü Genel Kurul, halkımızın baş düşmanlarının iki süper devlet olduğu temelinden hareketle, STÖB'ün önümüzdeki dönemde de merkezi görevinin milli bağımsızlık mücadelesi ve ana şiarının da NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE sloganı olduğunu tespit eder. ...

"Genel Kurul milli bağımsızlık mücadelesinde iki süper devletin işbirlikçileri olan faşistlere ve revizyonistlere karşı gençlik kitlelerinin mücadelede birleştirilmesi için yurt dışı çapında çalışmalara hız verilmesini savunur. Revizyonist ATTF (Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu) tekkesi ve TDF'nin başına çöreklenen revizyonist tekkenin maskesi indirilmeli, teşhir ve tecrit edilmelidir. Aynı şekilde Türkeş faşistleri ve onlara destek olan Milliyetçi Cephe nin çeşitli temsilciliklerde yerleşmiş bulunan unsurlarına karşı gençliğin en geniş kitleleri birleştirilmelidir..

... "Genel Kurul ATÖF (Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu) yönetiminden, iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinin yükseltilmesini talep eder."

STUTTGART ÖĞRENCİ VE GENÇLİK BİRLİGİ SEÇİMLERİNİ PROLETER DEVRİMCİLER KAZANDI

TÖGEB (Stuttgart Türkiye Öğrenci ve Gençlik Birliği) geçtiğimiz günlerde olağan genel kurul toplantısını yapmıştır. Genel Kurul sonunda yönetime proleter devrimciler gelmişlerdir.

TÖGEB Genel Kurulu'na 150'ye yakın delege katılmıştır. Salonda üç grup (proleter devrimciler, tasfiyeciler ve revizyonistler) bulunmasına rağmen, iki liste (Proleter devrimciler ve tasfiyeciler) çıkmıştır. Seçim sonunda yurtdışında "Gerçek" adlı tasfiyeci gazeteyi çıkaranların görüşlerini savunan grup, açık farkla oylamayı kaybetmiştir. Kongreye katılan proleter devrimciler, tasfiyecilerin Stuttgart ve çevresinde tamamen tecrit olduklarını bildirmişlerdir. Bir delege dergimize gönderdiği mektupta şöyle diyor: "Konuşmasını ve dinlemesini bilmeyen bu grup, TÖGEB içinde tamamen yıkılmıştır. Taşkın hareketleri onların ideolojilerinin iflas ettiğinin bir delilidir."

MEM-DER KARAMAN ŞUBESİ VE KARAMANLI DEVRİMCİLER

Faşist Baskılara ve Sosyal-Emperyalistlere Karşı Mücadeleye Kararlıyız

İlçemizde zincirleme bir şekilde faşist saldırılar olmaktadır. Bunlara gereken cevap verilmektedir ve verilecektir. Bu olaylardan bir kaç örnek vermek istiyoruz. Biri MTA'da, diğeri Bumas fabrikasında çalışan iki işçi arkadaşımız gece evlerine dönerken faşistlerin silahlı saldırısına uğramışlardır. Her ikisi de ağır yaralanmıştır. Polis saldırganları serbest bırakmıştır. Öte yandan, yurtsever bir öğretmen arkadaşımız, Anafartalar Ortaokulu müdürü ve aynı zamanda Ülkü-Bir Başkanı olan Ulvi Emre, kayınbiraderi Abdullah Günaştı, Habip Bozkır ve diğer faşist zorbaların saldırısına uğramıştır. Bir yurtseverin kahvesini basan faşistler, silah ve muşta kullanmışlar ve iki kişiyi ağır şekilde yaralamışlardır. Polis bütün bu olup bitenlere seyirci kalmaktadır.

Karaman Halkevleri şubesi, TÖB-DER ve CHP gençlik kolları bu saldırılar karşısında olumlu hiç bir tutum almamaktadır. Bunların başında bulunan bazı unsurlar aksine yurtseverleri bölmeye çalışmaktadırlar. Biz Karaman Mem-Der ve Karamanlı yurtseverler olarak bütün kardeşlerimize şunu iletmek istiyoruz: Mücadelemiz kararlı bir şekilde devam etmektedir.

Öte yandan Karaman Mem-Der şubesi bir bildiri yayınlayarak faşist baskıları ve MC iktidarının Rusya ile imzalayacağı "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını protesto etmiştir. Mem-Der "bütün yurtseverleri bu ikili anlaşmaya ve halkımıza yapılan bütün baskılara karşı mücadeleye" çağırmaktadır.

Yürüyüş dergisine cevap

AKDENİZ RUSYA'NIN DEĞİLDİR

Yürüyüş dergisi, 14 Aralık 1976 tarihli sayısında Ödemiş-İzmir yürüyüşüne saldırıyor. Yürüyüş dergisi, "Akdeniz Sosyalistlerin Olacak" başlığını taşıyan yazısında şöyle diyor: "Sosyalistler tüm olaylara sınıfsal açıdan bakarlar. Sloganları da eylemleri de sınıfsal içerik taşır. 'Akdeniz Akdenizlilerindir' yürüyüşünün hiç bir sınıfsal içeriği yoktur. Akdenizli sermayedarlar da Akdenizlidir."

Emperyalizme uşaklık Boran revizyonistlerinin eski suçudur. Onlar geçmişte de, "sınıfsal içerik","sosyalizm" gibi sözleri dillerinden düşürmüyorlardı. Onlar, Türkiye'nin yarı-sömürge yarı-feodal yapısını inkar ederek sözde "sosyalist devrim" tezleri öne sürüyorlardı. Boran revizyonistleri kapitalizme karşı mücadelenin, kendiliğinden emperyalizme karşı mücadele olduğunu söyleyerek Amerikan emperyalizmine karşı mücadele edilmemesini istiyorlardı. Bu sebeple onlar, 6'ıncı Filo askerlerini denize dökmek için yürüyen kitlelerin önüne Dolmabahçe'de barikatlar kurdular. Son yazılarında da "6. Filoya defol" kampanyalarından küçümseyerek söz ediyorlar. Boran revizyonistlerinin öne sürdükleri Troçkist sözümona "saf proleter devrimi" görüşleri, sadece emperyalizme uşaklığın değil aynı zamanda devrimi imkansız hale getirmenin teorisidir. Devrime giden yolda proletarya, her dönemde devrimin baş hedeflerini tespit etmek ve onlara karşı birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmek zorundadır. Yurdumuzda bağımsızlık sadece proletaryanın değil, her iki milliyetten bütün halkımızın meselesidir. Bağımsızlık için mücadele etmeden, milli demokratik devrimi zafere ulaştırmadan sosyalizm kurulamaz. Bu sebeple proletarya bağımsızlık mücadelesinde bütün halkı birleştirmeli ve ona önderlik etmelidir. Bunu reddetmek devrimi reddetmektir. İşte bu sebeple Boran revizyonistleri hem milli hainlerdir, hem de proleter devriminin can düşmanlarıdır.

Şimdi ise Boran revizyonistleri eski tezlerini Sosyal-emperyalistlerin hizmetine koymuşlardır. Akdeniz ülkelerinde proletarya iktidarlarının gerçekleşmesi Akdenizdeki bütün proleter devrimcilerin uğrunda mücadele ettikleri amaçtır. Pekala bunu sağlamanın yolu nedir? Bugün iki süper devlet Akdeniz üzerinde şiddetli bir hegemonya mücadelesi yürütmektedir. Bütün Akdeniz ülkelerinin baş düşmanı Amerikan emperyalizmi ve Boran revizyonistlerinin efendisi Rus yeni Çarlarıdır. İki süper devlete ve özellikle Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadele etmeden ne bağımsızlık, ne de devrim mümkündür. Evet "Akdenizli sermayedarlar Akdenizlidir". Ve onların büyük bir kısmının menfaatleri de iki süper devletle ve özellikle Rusya ile mücadele etmelerini gerektirmektedir. Biz, Akdenizli "sermayedarların" da iki süper devlete karşı mücadele etmelerini istiyoruz. Bu devrimin menfaatlerine aykırı değil, tersine tamamen uygundur.

TİP revizyonistlerine şunu sormak gerekir: Pekala yeni çarlar ve Amerikan emperyalistleri Akdenizli midir? Onlara kalırsa Akdeniz Rusya'nın olmalıdır. Onlar "Sosyalist" kelimesi ile sürekli olarak Rus Yeni Çarlarını kastetmektedirler. İki milliyetten halkımız da dahil bütün Akdeniz halkları ve bütün Akdenizliler sadece Akdenizi hegemonyası altına almak için çırpınan yeni çarlara karşı değil onların Boran revizyonistleri gibi her ülkedeki uşaklarına karşı da mücadele etmek zorundadırlar.

Boran revizyonizminin görüşleri bugün iki süper devlete karşı olduğunu söyleyen uzlaşmacı akımları da derinden etkilemiştir. Nitekim Halkın Kurtuluşu gazetesi de bağımsızlık mücadelesinin sınıf mücadelesine aykırı olduğunu sanmakta, bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlığı merkezi görev olarak tespit eden proleter devrimcileri sınıf uzlaşmacılığı ile suçlamaktadır. Aslında, bu sözde keskin görüşün bizzat kendisi uzlaşmacıdır. Çünkü bağımsızlık mücadelesini burjuvazinin işi sanmakta ve onun kuyruğuna takılmaktadır. Oysa bağımsızlık mücadelesi özünde sınıf mücadelesinden başka birşey değildir. Ve bu mücadeleye önderlik etmeyen proletarya devrim yapamaz.

UFKUMUZU GENİŞ TUTALIM
Önyargıları Yıkalım

● SAHTE TKP HİMAYE ALTINDA

İstanbul'da yayınlanan revizyonist bir yayın organı olan Katkı dergisi Aralık 1976 tarihli 28. sayısında "DİSK'in Alet Edildiği Provokasyon ve Likidasyon Harekatı" başlıklı yazısında sahte TKP hakkında şöyle diyor:

"Bu kadro itildiği pozisyon itibariyle Türkiye'de ve dünyada yeraltı çalışmaları yapar, bunu korkusuzca yapabilir de... Çünkü sırtını evrensel sosyalizm akımına dayamıştır; dolayısıyla yeraltında emperyalizmin -ajan- örgütleriyle karşılaştığında evrensel sosyalizm akımından yardım görür ve -şahıs hatalarından, şahıs kayıplarından sarfınazar bir bütün olarak- onlara yem olmaz."

Katkı'nın "evrensel sosyalizm akımı" diye adlandırdığı Rus sosyal-emperyalistlerinin, MC hükümetine milyarlarca lira kredi açtığı ve MC'den bu şekilde bir karşılık isteyeceği de açıktır.

● SOSYAL-EMPERYALİZMİN BEŞİNCİ KOLU İLE CHP ARASINDAKİ KÖPRÜ POLİTİKA GAZETESİ

Politika gazetesini DİSK satın aldı. DİSK'e bu kararı aldıranın, bu sendika konfederasyonunun başındaki bir kısım sosyal-emperyalist işbirlikçisi olduğu bildirilmektedir. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu, CHP'ye sızma çabalarını yoğunlaştırmıştır. Politika gazetesi bu amaçla kullanılacak ve bir "köprü" görevi görecektir. Rus sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçileri, CHP içinden bu amaçlarına alet edecek kişiler de bulmuşlardır. Gazete bugünkü aşamada yavaş yavaş sosyal-emperyalizmin reklamını yapmaya kaydırılmaktadır. Politika gazetesinin genel yönetmenliğine İsmail Cem getirilmiştir.

● ABD, LOCKHEED DOSYASININ AÇILDIĞINI SANMIŞ

Adalet Bakanı, geçenlerde gazetecilere yaptığı bir açıklamada "ABD hükümetinin Lockheed rüşvet olayı ile belgelerinin açıklanmış olduğundan kuşkulandığını, bu durumun anlaşmalara aykırı olduğunu hatırlattığını" söyledi. Lockheed belgelerinin halen sürdürülen soruşturmanın sonunda açıklanacağı bildirilmektedir.

● CELİL GÜRKAN, BÜYÜK BURJUVAZİYE YARANMA HEVESİ İÇİNDE

Türkiye Birlik Partisi Genel Sekreteri Celil Gürkan partisinden istifa ettikten sonra, TBP gençlik kolları ve genel başkan hakkında bir saldırı ve ihbar kampanyasına girişmiştir. Celil Gürkan, büyük burjuvazinin gözüne girerek koltuk kapma sevdasındadır.

● TİP REVİZYONİSTLERİ, MC'DEN DEVRİMCİLER ÜZERİNDEKİ SALDIRIYI YOĞUNLAŞTIRMASINI İSTEDİLER

Yürüyüş dergisi, 14 Aralık 1976 tarihli 88. sayısında "Maocu ve Milliyetçi Komandoluk" başlıklı bir yazı yayınladı. TİP revizyonistleri, bu yazılarında polisin gazetelere verdiği bilgileri sıralayarak İstanbul Okmeydanındaki afiş asma olayına değindiler. TİP revizyonistleri, Emniyet 1. şube yetkililerinden daha da ısrarlı bir şekilde "Maocu"adını verdikleri devrimcileri karalamaya çalışmaktadırlar. TİP revizyonistleri, MC'nin trafik polisinin ölümünü bahane ederek ilerici dernek ve kuruluşlara yönelttiği saldırıyı hararetle alkışlıyorlar.

● FİLİPİNLER DEVLET BAŞKANI MARKOS AMERİKAN YARDIMINI REDDETTİ

Filipinler Devlet Başkanı Markos, Filipinlerde bulunan iki üsten yararlanmaya karşılık ABD tarafından yapılan 18 milyar liralık yardım teklifini reddetti. Birleşmiş Milletlerde konu hakkında açıklama yapan Filipinler Dışişleri Bakanı, teklifin kabul edilmesi için Kissinger'in kendisine baskı yaptığını açıkladı.

● DEPREM YARDIMI BAHANESİYLE SALDIRI HAZIRLIĞI

Rus sosyal-emperyalistleri, deprem yardımında bulunmak bahanesiyle askeri kamyon ve askerlerinin sınırı aşarak Ağrı üzerinden Van'a gitmesine izin verilmesini Türkiye'den istemiştir. Sosyal-emperyalist saldırı plânlarının bir ön hazırlığı için malzeme sağlayacak böyle bir işleme izin verilmemiştir. Bu konudaki bilgi İngiliz The Economist dergisinde yayınlanmıştır.

● "KENDİ SİLAHINI YAPMADAN SAVUNMA ANLAMSIZDIR"

Aylık Silah dergisi M5, 2. sayısında emekli Korgeneral İhsan Gürkan'ın "Hızla Gelişen Silah Ticareti ve Avrupa-Amerika Rekabeti" başlıklı bir yazısını yayınladı. Yazıda şöyle denilmektedir:

"Öte yandan süper devletler arasında çıkacak bir savaşta muharebeler daha çok Avrupa topraklarında, dolayısıyla da en büyük zararı buralar görecektir. 'Kanımızca Avrupalıları hiç değilse kendilerini anlamsız bir pasifizme kaptıran ve bir Doğu/Batı savaşını tamamen anlamsız ve olanaksız görenlerin dışındakileri) en çok düşündüren nokta budur. Birçok Batı Avrupalı böyle bir akibetten sakınmak için başlıca çareyi kendi kontrolleri altında bir vazgeçirici güce sahip olmakta görüyor. Gerçekten Ortadoğu'da ve dünyanın öteki yerlerinde olup bitenler göstermiştir ki, özgürlüğü korumak için herşeyden önce güçlü ve yeterli bir savunma gereklidir. Daha doğrusu vazgeçiricilik ancak elde yeterli savunma olanakları bulunduğu zaman geçerli ve etkili olabilir. Bir yazarın hatırımızda kalan şu mealdeki sözleri bu düşünceleri vurgulamaktadır: "Savunmasız gerçek özgürlük olanaksız, kendi silahını yapma özgürlüğü olmadan da savunma anlamsızdır! ...

"Yakın tarihte Türkiye ve Mısır gibi bazı devletlerin başına gelenler dış kaynağa hele bir tek dış kaynağa ve tek yönlü olarak bağlı silahlı kuvvetlerin kritik zamanlarda çok zor durumlara düşebileceklerini bir kez daha göstermiştir."

Doğu Avrupa Ülkelerinden Binlerce İşçi Sovyetler Birliği'nde Çalıştırılıyor ve Sömürülüyor

9.12.1976 tarihli Politika gazetesinde, bir sendikacının "Marksist cereyan, faşist kullanım" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazının her satırı, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye enerji satmasını övmektedir. Yazar, Türkiye Elektrik Kurumu'nun bazı proje ve tesislerini yabancı özel şirketlere yaptıracak olmasına çok kızmış. "Bilimi dışardan satın almaya" karşı ateş püskürüyor. Ama nedense Sovyetler Birliği'nden enerji almaya, ekonomimizin en hayati kesimini Rusya'ya teslim etmeye karşı aynı vatansever duyarlığı göstermiyor! Tersine, "elektrik enerjisini etkin bir biçimde dışarıdan almanın" "doğal" olduğundan; "devlet sektörünü birincil konuma çıkaran sosyalist ülkelerin bize aydınlıklar verdiğinden"; bunun,"zorunlu olarak sosyalist ülkelerden alınan bir yardımı" ifade ettiğinden dem vuruyor. Ona kalsa, "bilimi", tekniği ve teknisyenleri de "sosyalist" dediği ülkelerden alacaktır. Ama o, bunu açıkça söyleyemediğinden şöyle yazıyor: "Biliyoruz ki sosyalist ülkeler işçisini, emekçisini asla dışarıya göndermezler. İlkeleri gereği bu böyledir. İşçileri kendi işçileridir."

Gerçek sosyalist ülkelerin işçilerini, emekçilerini dışarı göndermedikleri doğrudur. "Sosyalist" olduğu iddia edilen Doğu Avrupa ülkeleri çok farklı bir uygulama içindedirler. Bu ülkelerin işçileri, Moskova'daki efendilerinin talimatına uyan iktidardaki revizyonist klikler tarafından, son yıllarda gitgide artan sayıda Rusya'ya gönderilmektedir. Bulgaristan, Polonya, Çekoslovakya ve Macaristan gibi revizyonist ülkelerin işçileri, artık sadece kendilerine değil, Rusya'daki yeni çarlara da aittir.

Bulgaristan, şimdiye kadar Sovyetler Birliği'ne 40.000 kadar işçi göndermiştir. Bunlardan 8200'ü Komi'daki orman ve kereste-bıçkı tesislerinde; 2000'i Arhangelsk'teki kereste-kağıt-selüloz fabrikasında; 5000'den fazlası Kursk'taki metalurji kombinasında; binlercesi ise Orenburg-Ujgorod gaz boru hattının yapımında çalışmaktadırlar. Şimdi de bir bölümünün, Ust-İlimsk'teki ağaç sanayisi kombinasına gittikleri bildirilmektedir. Bütün bu işlerin, Batı Avrupa'da Türk, Yunan, İspanyol, Portekiz, vb. işçilerinin çalıştırıldıkları türden işler, yani mahrumiyet bölgelerinde bulunan ağır işler olmaları dikkat çekicidir. Sovyet yöneticileri, Kuzey Rusya'da, Sibirya'da ve diğer soğuk ve uzak bölgelerde bulunan bu tesislerde Sovyet işçilerini çalıştırmak için nisbeten yüksek ücret ödemektense, tahakküm altında tuttukları Doğu Avrupa ülkelerinden daha ucuz işgücü ithal ederek bu bölgelere sevketmeyi tercih etmektedirler. Tıpkı Batı Almanya, Hollanda, Fransa, vb. nin azgelişmiş Türkiye'den işgücü ithal etmeleri gibi!

Yukarıda sözünü ettiğimiz Orenburg-Ujgorod gaz boru hattının yapımında çalışanlar, sadece Bulgar işçileri değildir. 2750 kilometrelik bu boru hattını, Kremlin'deki efendiler başından sonuna kadar Doğu Avrupa ülkelerine yaptırtmaktadırlar. Bu tesis, Bulgar, Çekoslovak, Polonya, Macar ve Doğu Alman sermayesinin, tekniğinin ... ve işçilerinin ürünü olacaktır. Boru hattı bittiğinde Sovyetlere devredilecek ve onlar tarafından işletilecek, Rusya bu sayede Doğu Avrupa'ya daha fazla doğal gaz satarak bu ülkelerin enerji sektörünü daha fazla denetim altına alabilecektir. Yukarıda saydığımız beş ülkede sürekli olarak 30-40 Sovyet tümeni, on bin kadar Sovyet tankı ve yüzlerce Sovyet savaş uçağı bulundurunca, böyle soygunculuklar kolay oluyor şüphesiz! İşin gerçeği şu ki Doğu Avrupa'dan onbinlerce işçinin katıldığı bu ağır ve meşakkatli işte, bir tek Sovyet işçisi bile çalışmamaktadır.

1 Eylül 1976 tarihinde Sovyetler Birliği'ndeki çeşitli fabrika ve işletmelerde çalışmakta bulunan Polonya işçilerinin sayısı, 5700'dür. Energopol devlet şirketinin müdürünün verdiği bilgilere göre, bu işçiler esas olarak Orenburg-Ujgorod boru hattında çalışmaktadırlar. Birçok Polonyalı teknisyen ise, aynı boru hattının pompa istasyonlarında, ulaştırma hatlarında ve diğer yan faaliyetlerinde görevlendirilmiş bulunmaktadır. Resmi PAP Ajansının bildirdiğine göre, Sovyetler Birliği'ne gönderilen işçi sayısı artmaya devam etmektedir ve giderek 1 Eylül'deki 5700 rakamının üç misline çıkacaktır!

Enerji ihtiyaçlarının karşılanabilmesi için Orenburg-Ujgorod boru hattının yapımına katılması şart koşulmuş olan bir diğer ülke de Çekoslovakya'dır. Halen tam 6000 Çekoslovak işçisi, bu boru hattında ve Sovyetler Birliği'nde yapılmakta olan diğer tesislerde çalışmaktadır.

Macaristan'ın Orenburg-Ujgorod boru hattının yapımı için göndermek zorunda bırakıldığı işçi sayısı ise, 2000'dir. Bunun yanısıra Macaristan, Kursk metalurji kombinasının, Kielbaevsk asbest kombinasının ve daha birçok tesisin yapımına işçi yollamaktadır. Son olarak 300 Macar genci, Ust-İlimsk'teki ağaç sanayisi kombinasına sevkedilmişlerdir. Bütün bunlar, zaten sermaye ve işgücü sıkıntısı içinde olan Macaristan'ın durumunu büsbütün güçleştirmektedir. Bakın bir Macar yüksek yetkilisi bu konuda ne diyor: "Sovyetler Birliği'nin üretim kapasitesini artırmaya ve Sovyetler Birliği'nde boru hatları döşemeye yönelik yatırım projelerine katılmamızın, beşinci beş-yıllık plân döneminde mali kaynaklarımız ve işgücümüz için ağır bir yük teşkil edeceği kesindir."

Sovyet yağmasının ve Rusya'ya işgücü göçünün Doğu Avrupa ülkelerini ne kadar zor durumda bıraktığının bundan açık bir itirafı olamaz.

Yazarın, "sosyalist" diye tanıtmaya çalıştığı Sovyetler Birliği, kapitalist ve emperyalist bir ülkedir ve diğer kapitalist Doğu Avrupa ülkelerini amansızca sömürmektedir. Türkiye'nin işçi ve emekçileri, böyle bir sosyal-emperyalist ülkeden enerji satın almamızın anlamını gittikçe daha çok kavrıyorlar.

● SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE OTOMOBİL, MOBİLYA VE GAZETE FİYATLARINA ZAM YAPILIYOR

9.12.1976 tarihli çeşitli gazetelerin bildirdiğine göre, Sovyet yetkilileri otomobil ve mobilya fiyatlarıyla birçok gazetenin fiyatlarına zam yapılmasını kararlaştırmışlardır. Bu durum, halk arasında, dahi birçok ürün ve hizmetin fiyatına da zam geleceği yolunda haberlerin yaygınlaşmasına yol açmıştır. Dolaşan söylentilere göre, özellikle benzin, taksi, telefon, ayakkabı ve giyecek fiyatlarına zam gelmesi beklenmektedir.

Bir süre önce bütün Doğu Avrupa ülkelerini saran zam dalgasının, sosyal-emperyalist imparatorluğun metropolü durumunda olan Sovyetler Birliği'ne sıçraması, revizyonistlerin sözümona "enflasyon ve işsizliğin olmadığı bir cennet" diye tanıtmaya çalıştıkları Rusya'nın kapitalist çehresini gözler önüne sermektedir.

PORTEKİZ'de BİR CASUSLUK OLAYI

Yeni Çarlar İktisadi İlişkilerden Casusluk Faaliyeti İçin de Yararlanıyorlar

Belçika'daki Sovyet ticaret şirketlerinden biri, "Transworld Maritime Agency"adını taşıyan bir deniz ticaret şirketidir. Bu şirket 1969'da kurulduğunda 5 milyon frank olan sermayesi, Ekim 1972'de 12 milyona çıkarılmıştır. Bu sermayenin yüzde 75'i Sovyet ana şirketlerine aittir. Yüzde 25'i ise, Steinmann ve Ortakları'na, Antoine Vloebergh ve Ortakları'na, bir de Nafta-B'nin de yönetim kurulunda bulunan Pierre Stoop'a aittir. Hepsi, Belçika revizyonist partisine çok yakın olan iş çevreleridir.

Sözümona Anvers ile Lizbon arasındaki deniz ticaretiyle ilgilenen bu şirketin aslında çok başka marifetleri vardır. Bütün sermayesi 12 milyon frangı aşmayan Transworld Maritime Agency'nin, 1975 yılı içinde Portekiz'deki bir hesaba bir seferde 20 milyonluk bir parayı havale etmesi dikkatleri çekmiştir. Transworld Maritime Agency'nin Portekiz Atlantik Bankası'na (Banque Portugaise pour L'Atlantique) aktardığı bu paraların toplamı giderek 200 milyon Belçika frangını bulmuştur. Portekiz'deki hesabın sahibi, Vital Livty adındaki bir Sovyet vatandaşıdır. Kendisi görünüşte bir Portekiz denizyolları şirketinde görevlidir. Yapılan soruşturmada, Transworld Maritime Agency'deki Sovyet yetkilileri, kendi sermayelerinin 20 misline yaklaşan bu paraları Vital Livty'ye... Lizbonda bir "şube" açması için gönderdiklerini iddia etmişlerdir!!!

Kurulmak istenen "şube"nin ne olduğu, bütün gizleme çabalarına rağmen ortaya çıkmıştır. KGB'nin Lizbon'daki adamı Livty'nin Anvers'ten gelen bu paraları hem Kunhal'in Portekiz revizyonist partisine, hem de Portekiz'de ABD'yi ve Amerikancı faşizmi "tek düşman" olarak gösterip maceracı bir darbe girişiminde bulunan Troçkist ve sözde "sol"cu gruplara ödediği saptanmıştır. Bunun üzerine Belçika hükümeti, TMA'nın iki sorumlusunu sınırdışı etmeye karar vermiş, ancak Sovyetleri "kızdırmak" korkusuyla bu işi vizelerini yenilememek şeklinde yapmayı tercih etmiştir. Makayev ve Madveçenko adlarındaki iki deniz nakliyatçısı/KGB ajanı, 1975 Eylül sonunda Belçika'yı sessizce terketmek zorunda kalmışlardır.

Anvers'ten Lizbon'a uzanan kolun ardında, kademe kademe yukarıya doğru, Kuzey Avrupa Ticaret Bankası, Vreştorgbank (Soyvet Dış Ticaret Bankası), KGB-Ponomarev (Sovyet revizyonist partisinin Batı Avrupa ile ilişkilerden sorumlu şefi) Brejnev ve diğerleri bulunmaktadır.

Ticaretle siyasetin, malî sermaye örgütlenmesiyle siyasi sızmanın bu kadar yoğun bir şekilde içiçe geçmesi, Sovyet tekelci devlet kapitalizminin önemli bir özelliğidir.

PANAMA HALKININ MİLLÎ EGEMENLİĞİ SAĞLAMA MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Sudan Sosyal-Emperyalistlere Karşı Sesini Yükseltiyor

Sudan Cumhurbaşkanı Cafer Numeyri yaptığı bir radyo konuşmasında, geçen Temmuz ayında ülkesinde bir darbe düzenleyen Sovyet sosyal-emperyalistlerini kınamıştır.

Cumhurbaşkanı Numeyri "büyük bir devletin başkentinde" Sudanlı komplocuların da katıldığı toplantılar yapıldığını belirterek şöyle demiştir: "Uluslararası ilişkilerin sürdürülmesi konusundaki kaygılarımdan dolayı, bunlardan daha önce açıkça söz etmedim. Ama aynı zamanda, bu büyük devletin resmi yayın organlarının faaliyetlerini izlemeye devam ettim." Numeyri daha sonra, Pravda, İzvestia ve Novosti Basın Ajansı'nın bazı Arap ülkelerini "ilerici", bazılarını ise "gerici" diye damgalayan resmi bir demeç yayınlamalarının kimseyi şaşırtmadığını ifade etmiştir.

Sudan Cumhurbaşkanı şöyle devam etmiştir: "Bu resmi demeç, Birleşmiş Milletler'de dağıtıldı. Sovyetler, 'uluslararası barış'tan, 'dünya halkları arasındaki birlik'ten, 'kuvvete başvurmanın ve başka ülkelerin içişlerine karışmanın mahkum edilmesi'nden bol bol dem vuruyorlar. Dün ya halkları ve milletleri arasında dostluk sözlerini de hiç ağızlarından düşürmüyorlar. Biz, bütün bunların boş gevezelikten ibaret olduğu açıkken; Sovyetler Birliği'nin artık saldırı kurbanlarının savunucusu olmaktan çıkıp saldırganların savunucusu haline geldiği ortadayken; Mısır'ın ve Sudan'ın maruz kaldığı istila, cinayet ve sabotajları olsun, Suudi Arabistan'da tezgâhlanan komployu olsun Sovyetler Birliği'nin gizli ve açık bir şekilde desteklediğini her kes görürken, Sovyetler Birliği'nin böyle sloganlar atmasına karşıyız." Numeyri, bütün bu eylemlerin Sovyetlerin faal yolgöstericiliği sayesinde hazırlandığını ve SSCB'nin komploculara silah ve donatım da verdiğini sözlerine eklemiştir.

Numeyri daha sonra şöyle demiştir: "Bu caniyane silahlı saldırıyı yenilgiye uğratmış olan Sudan halkının, perde arkasında saklanıp kuklaların iplerini karanlık köşelerden yönetenleri de yenilgiye uğratabileceklerine inanıyorum... (Arap ülkeleri) şimdi bir uluslararası korsanla karşı karşıyadırlar... Bu uluslararası korsan, Sovyetler Birliği'dir."

Sovyetler Birliği'nin Sudan hükümetine karşı tezgahladığı başarısız askeri komplo üzerine Hartum'da açılan bir sergiyi 14 Ağustos - 27 Eylül tarihleri arasında 250.000 Sudanlı ziyaret etmiştir. Sudan halk silahlı kuvvetlerinin Temmuz başlarında komploculardan ele geçirdiği çok sayıda Sovyet silah ve cephanesini, tanksavar roketlerini, makinalı tüfekleri, vb.gören Sudanlıların, Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı duydukları büyük öfkeyi dile getirdikleri bildirilmektedir.

Panama halkının bağımsızlık ve milli egemenlik mücadelesi yükseliyor. Bilindiği gibi, bu Orta Amerika ülkesinin topraklarında, Atlantik ve Pasifik Okyanuslarını birleştiren Panama Kanalı bulunmaktadır. Panama Kanalı, 1903 yılından beri ABD egemenliği altındadır. Kanal bölgesinde, bölgenin yüzde yetmişini kaplayan bir ABD askeri üssü bulunmaktadır. Kanalın çevresinde, ABD kanunlarını uygulayan bir de hükümet vardır. Bölgede ABD bayrağı dalgalanmakta, özel polis ve yargı kurumları görev yapmaktadır. İçinde bulunduğumuz yılda, Panama halkı kanal üzerindeki egemenliğine sahip çıkmak için dev gösteriler düzenlemiştir.

ABD, kanal bölgesini işgal altında tutarak Panama'yı iliklerine kadar sömürmektedir. Amerikan hükümeti, her yıl geçiş ücreti olarak Kanaldan 2 milyar liranın üzerinde bir kazanç sağlamaktadır. Öte yandan uzmanların belirttiğine göre, bu kısa geçit yolu, ABD'nin kendi gemileri için 14 milyar liralık bir tasarruf sağlamasına yol açmaktadır. Bütün bunların karşılığında ABD'nin Panama'ya ödediği sadece 150 milyon liradır. Panama hükümeti, 1972' den beri ülke topraklarının kiralanması anlamına gelen bu aşağılayıcı parayı almayı da reddetmektedir.

Öte yandan Panama Kanalı'nın büyük önemi stratejik yerinden doğmaktadır. Bölge son yıllarda iki süper devlet arasında şiddetlenen bir hegemonya mücadelesine sahne olmaktadır. Çevredeki Karaib denizinde bir Sovyet filosu bulunmaktadır. Latin Amerika'da yayılmaya çalışan Sovyet sosyal-emperyalistleri Panama ya da sızmaktadırlar.

Panama halkının, kanal sorunu ile ilgili talebi tam egemenliktir. Panama halkı, ne kiranın arttırılması gibi emperyalist işgali sürdüren bir çözümü, ne de "Kanalın uluslararası yol haline getirilmesi" manevralarını kabul etmiyor. Panama'nın milli egemenliğinin ortadan kaldırıldığı durumu devam ettirecek olan, kanalın uluslararası hale getirilmesi girişimleri sosyal-emperyalistlerden gelmektedir. Bu, Yeni Çarların bölgeye pençesini uzatma çabasını ortaya koymaktadır. Panama kamuoyunda bu girişim "bulanık suda balık avlama" olarak mahkum edilmiştir. Panama Dışişleri Bakanlığı, geçen Mayıs ayında yayınladığı bir bildiride, ilk defa olarak kanalın uluslararası hale

getirilmesine karşı çıkmış ve bunun ülkenin milli çıkarlarına aykırı olduğunu belirtmiştir.

Panama halkı, kanalla ilgili 1903 anlaşmasının feshedilmesini ve hükümetin ülkenin sınırsız egemenliğini ilan etmesini istemektedir. Panama Kanalı sorunu, giderek bütün Latin Amerika ülkelerinin ortak sorunu haline gelmektedir. Panama hükümeti, bu konuda geçtiğimiz yıllarda yirmi ülkeye dostluk gezileri düzenlemiştir. Panama halkının mücadelesi Üçüncü Dünya ülkelerinin geniş desteğini kazanmıştır.

Panama halkının kanal üzerinde tam egemenlik için giriştiği mücadelenin yükselişi 1964 yıllarına rastlar. 1964 yılındaki büyük mücadelelerde 500 kadar Panamalı ölmüş ve yaralanmıştır. Bu mücadeleler ülkedeki devrimci gelişmeyi hızlandırmış ve Panama Kanalı konusunu dünya kamuoyuna maletmiştir. Panama halkının kanal üzerindeki egemenlik mücadelesindeki en büyük gösterisi geçtiğimiz Ekim ayında gerçekleşti. Ülkenin dört bir yanından gelen halk, başkentte toplandı, emperyalizmi ve hegemonyacılığı protesto etti. Mitingde konuşan Panama hükümeti başkanı Torrijos, "Panama halkı, artık yabancı polise, yabancı bayrağa ve yabancı hakimlere tahammül etmeyecektir" dedi. Gerçekten de, halk çeşitli gösterilerde attığı sloganlarla 1976'nın kanalın ABD egemenliğinde kaldığı son yıl olmasını istiyor. Panama'dan "sömürge olmak istemiyoruz", "yaşasın tam egemenlik" ve "Üçüncü Dünya ile elele verelim" sesleri yükseliyor.

Türkiye halkı, bağımsızlık ve milli egemenlik mücadelesinde Panama halkının yanındadır.

Panama Kanalı, Panamalılarındır!

RUS KOVBOY FİLMİ NE AMAÇLA ÇEVRİLDİ

11 Aralık 1976 tarihli Günaydın gazetesinin bildirdiğine göre, Sovyetler Birliği de artık Amerikan tipi kovboy filimleri çevirmeye başlamıştır. Bilindiği gibi kovboy filimleri, Amerikan kapitalizminin Batı'ya ve Meksika'ya doğru yayılışını, kızılderililere ve Orta Amerika halklarına uyguladığı zulmü ve soykırımı, eski İspanyol sömürgeciliğinin yerine daha acımasız ve "çağdaş" bir talanı geçirişini yansıtan emperyalist bir sanat türüdür. Sovyetler Birliği'nde revizyonizmin iktidara gelmesinden bu yana, kapitalizmin ve emperyalizmin kültür mirası, yeni Sovyet burjuvazisinin de ortak malı olmuştur. Bu burjuvazinin, şimdi yükseldiği ve dünya çapında yağma savaşlarına atılmakta olduğu bir sırada kovboy filimlerine de el atması, bu bakımdan ibret vericidir.